

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ บทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจารย์คุณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง พระคุณอันหาที่สุดมิได้

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๑ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๒ วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต

ตัวชี้วัดปลายทาง

-

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. อธิบายความหมาย ผู้แต่ง และคุณค่าของบทนมัสการมาตาปิตุคุณได้ (K)

๒. อ่านและถอดความบทนมัสการมาตาปิตุคุณได้ (P)

๓. รับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับมอบหมาย (A)

๓. สาระสำคัญ

บทนมัสการมาตาปิตุคุณ เป็นบทอาขยานที่กล่าวถึงการนอบน้อมในพระคุณของบิดามารดา ผู้ที่ได้เลี้ยงดู และเกื้อกูลเรามาตั้งแต่เล็กจนโต อีกทั้งยังคอยปกป้องจากอันตรายจนลูกมีชีวิตรอดมาเป็นผู้ใหญ่ได้ ดังนั้นพระคุณของพ่อแม่จึงยิ่งใหญ่กว่าภูเขาหรือผืนแผ่นดิน แม้จะกราบไหว้บูชาอย่างวิเศษล้ำเลิศแค่ไหน ก็ไม่อาจทดแทนบุญคุณอันมากล้นของพ่อแม่ได้

๔. สารการเรียนรู้

บทนมัสการมาตาปิตุคุณ

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา
๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ซื่อสัตย์สุจริต
๒. ใฝ่เรียนรู้
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน
๔. มีจิตสาธารณะ

๗. คำถามสำคัญ

๑. สังคมไทยให้ความสำคัญกับผู้ที่มีพระคุณอย่างไร
๒. การเลี้ยงดูลูกในบทนมัสการมาตาปิตุคุณเหมือนหรือแตกต่างกับการเลี้ยงดูลูกในปัจจุบันอย่างไร

๘. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps

ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล (Gathering)

๑. นักเรียนดูภาพดอกเข็ม ดอกมะเขือ หญ้าแพรก ดอกมะลิ ดอกพุทธรักษา แล้วร่วมกันสนทนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

(ดอกเข็ม)

(ดอกมะเขือ)

(หญ้าแพรก)

(ดอกมะลิ)

(ดอกพุทธรักษา)

๑.๑ เมื่อนักเรียนเห็นภาพแล้วนักเรียนนึกถึงอะไร

(ตัวอย่างคำตอบ ดอกเข็ม หญ้าแพรก ดอกมะเขือ นึกถึงวันไหว้ครู ดอกมะลิ นึกถึงวันแม่แห่งชาติ ดอกพุทธรักษา นึกถึงวันพ่อแห่งชาติ)

๑.๒ นักเรียนคิดว่าสังคมไทยให้ความสำคัญกับผู้ที่มีพระคุณอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ให้ความสำคัญมาก เพราะความกตัญญูท่วทีเป็นเครื่องหมายของคนดี และเป็น การแสดงความเคารพนับถือต่อผู้มีพระคุณ)

๒. นักเรียนอ่านบทนำเรื่อง แล้วร่วมกันสนทนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

๒.๑ ผู้แต่งบทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจารย์คุณคือใคร

(ตัวอย่างคำตอบ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร))

๒.๒ เพราะเหตุใด พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) จึงได้รับการยกย่องให้เป็นเสมือน “ศาลฎีกาในเรื่องภาษาไทย”

(ตัวอย่างคำตอบ เพราะท่านเป็นผู้มีความรู้ ปราดเปื่องด้านภาษาไทย คำอธิบายของท่านถือเป็น คำพิพากษาที่ทุกคนยอมรับ)

๒.๓ บทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจารย์คุณ แต่งด้วยคำประพันธ์ชนิดใด มีฉันทลักษณ์อย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ อินทรวีเชียรฉันท์ ๑๑)

ลักษณะของอินทรวีเชียรฉันท์ ๑๑

๑ บท มี ๒ บาท

๑ บาท มี ๒ วรรค

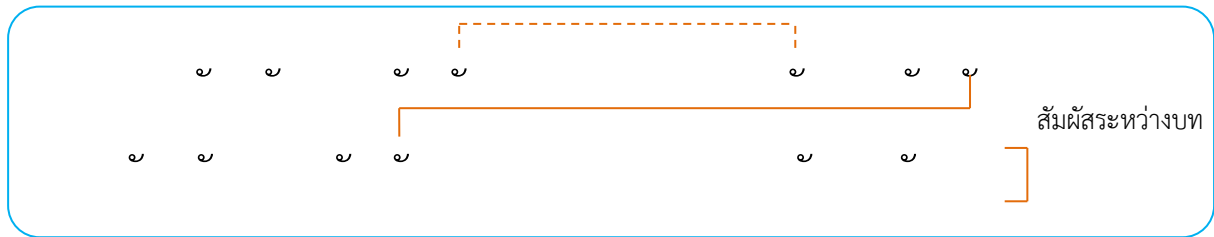
วรรคหน้ามี ๕ คำ

วรรคหลังมี ๖ คำ

บาท ๑ รวมกันเป็น ๑๑ คำ

แผนผังฉันทลักษณ์ของอินทรวีเชียรฉันท์ ๑๑

๒.๔ เพราะเหตุใดจึงกล่าวว่า บทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจารย์คุณแต่งตั้งด้วย อินทริยเชียรฉันท์ ทั้งที่คำครูและลหุไม่ตรงตำแหน่งบังคับ

(ตัวอย่างคำตอบ)

ผู้แต่งมิได้เคร่งครัดฉันทลักษณ์ แต่ยึดเสียงอ่านและคำนี้ถึงความไพเราะเป็นสำคัญ กล่าวคือ คำลหุในบทประพันธ์นี้ไม่จำเป็นต้องเป็นคำที่ประสมด้วยสระเสียงสั้นและไม่มีพยัญชนะสะกดเสมอไป ตามแนวทางการแต่งฉันทสมัยโบราณ ซึ่งแตกต่างจากแนวทางการแต่งฉันทที่ยึดถือกันทั่วไปในปัจจุบัน

๒.๕ บทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจารย์คุณกล่าวถึงเรื่องใด

(ตัวอย่างคำตอบ พระคุณของบิดา มารดา ครูอาจารย์ เพื่อแสดงความกตัญญูกตเวที)

๓. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ร่วมกันแปลความหมายของคำประพันธ์บทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจารย์คุณ แล้วนำมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนและวิเคราะห์คุณค่าด้านต่าง ๆ

กิจกรรมนี้สร้างเสริมทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ด้านการร่วมมือทำงานเป็นทีม

๔. นักเรียนอ่านบทนมัสการมาตาปิตุคุณแล้วร่วมกันสนทนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

๔.๑ คำประพันธ์กล่าวถึงการเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่อย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ พ่อแม่เลี้ยงดูประคับประคองลูกตั้งแต่เล็กจนเติบโต ฝ้าดูแลไม่ห่าง แม้เหนื่อยยากก็ไม่ย่อท้อ และปกป้องอันตรายจนลูกเติบโตใหญ่)

๔.๒ คำประพันธ์เปรียบพระคุณของบิดามารดากับสิ่งใด

(ตัวอย่างคำตอบ เปรียบกับภูเขาและแผ่นดินที่แม้จะมีความยิ่งใหญ่ แต่ก็ไม่เคยเทียบเท่าพระคุณของบิดามารดา)

ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้ (Processing)

๕. นักเรียนร่วมกันสังเคราะห์ข้อคิดที่ได้จากบทนมัสการมาตาปิตุคุณ จากนั้นร่วมกันอภิปรายนำเสนอวิธีการในการทดแทนพระคุณบิดามารดา

๖. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับลักษณะการเลี้ยงดูลูกในบทนมัสการมาตาปิตุคุณว่าเหมือนหรือแตกต่างกับการเลี้ยงดูลูกในปัจจุบันอย่างไร

(นักเรียนตอบได้ตามอิสระ)

๗. นักเรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอดได้ว่า

- บทนมัสการมาตาปิตุคุณ เป็นบทอาขยานที่กล่าวถึงการนอบน้อมในพระคุณของบิดามารดา ผู้ที่ได้เลี้ยงดูและเกื้อกูลเรามาตั้งแต่เล็กจนเติบโต อีกทั้งยังคอยปกป้องจากอันตรายจนลูกมีชีวิตรอดมาเป็นผู้ใหญ่ได้ ดังนั้นพระคุณของพ่อแม่จึงยิ่งใหญ่กว่าภูเขาหรือผืนแผ่นดิน แม้จะกราบไหว้บูชาอย่างวิเศษล้ำเลิศแค่ไหน ก็ไม่อาจทดแทนบุญคุณอันมากล้นของพ่อแม่ได้

๙. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๒. แบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ O-NET : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๓. ภาพดอกเข็ม ดอกมะเขือ หล้าแพรก ดอกมะลิ ดอกพุทธรักษา
๔. แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

๑๐. การประเมินการเรียนรู้

๑. ประเมินความรู้ เรื่อง บทนมัสการมาตาปิตุคุณ (K) ด้วยแบบทดสอบ
๒. ประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม (P) ด้วยแบบประเมิน
๓. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านซื่อสัตย์สุจริต ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และมีจิตสาธารณะ (A) ด้วยแบบประเมิน

๑๑. แบบประเมินตามสภาพจริง (Rubrics)

แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
กระบวนการทำงานกลุ่ม	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน และมีการชี้แจงเป้าหมายการทำงาน มีการปฏิบัติงานร่วมกัน อย่างร่วมมือร่วมใจ พร้อมกับการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน มีการชี้แจงเป้าหมายอย่างชัดเจนและ ปฏิบัติงานร่วมกัน แต่ไม่มีการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทเฉพาะหัวหน้า ไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจน ปฏิบัติงานร่วมกัน ไม่ครบทุกคน	ไม่มีการกำหนดบทบาทสมาชิก และไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย สมาชิก ต่างคนต่างทำงาน

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ _____
(_____)

ตำแหน่ง _____

บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

ครูผู้สอน _____

(นางสาวพรนภา แก้วอรุณ)

วันที่บันทึก _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ บทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจารย์คุณ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒
เรื่อง พระคุณที่สาม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๓ วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๔ สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดปลายทาง

-

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- อธิบายความสำคัญและข้อคิดจากบทนมัสการอาจารย์คุณได้ (K)
- วิเคราะห์คุณค่าจากบทนมัสการอาจารย์คุณได้ (P)
- รับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับมอบหมาย (A)
- กระตือรือร้นในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน (A)

๓. สาระสำคัญ

บทนมัสการมาตาปิตุคุณ และบทนมัสการอาจารย์คุณ เป็นบทประพันธ์ของพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) ที่ต้องการสั่งสอนและปลูกฝังให้เยาวชนในฐานะที่เป็นลูกและศิษย์มีความกตัญญู กตเวทิต่อผู้มีพระคุณยิ่งใหญ่ อันได้แก่ บิดา มารดา และครูอาจารย์ เพราะความกตัญญูกตเวทิต่เป็น เครื่องหมายของคนดี

๔. สารการเรียนรู้

บทนมัสการอาจารย์คุณ

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา
๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ซื่อสัตย์สุจริต
๒. ใฝ่เรียนรู้
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน
๔. มีจิตสาธารณะ

๗. คำถามสำคัญ

บทบาทของครูในบทนมัสการอาจารย์คุณเหมือนหรือแตกต่างกับบทบาทครูในปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร

๘. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps

ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล (Gathering)

๑. นักเรียนอ่านบทนมัสการอาจริยคุณแล้วร่วมกันสนทนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

๑.๑ จากคำประพันธ์ ครูให้อะไรแก่ศิษย์บ้าง

(ตัวอย่างคำตอบ ครูให้ความโอบอ้อมอารี ความรู้ความเมตตา ขจัดความโง่เขลา)

๑.๒ บทบาทของครูในบทนมัสการอาจริยคุณเหมือนหรือแตกต่างกับบทบาทครูในปัจจุบันหรือไม่
อย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ครูในปัจจุบันยังเหมือนในคำประพันธ์ คือ เป็นผู้สั่งสอนวิชาความรู้ให้แก่ศิษย์ ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือแก่ศิษย์ ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้แก่ศิษย์ แต่สิ่งที่ลดลงอาจจะเป็นความเอาใจใส่แก่ศิษย์เพราะบทบาทของครูในปัจจุบันนั้นมีการงานที่เพิ่มมากขึ้นนอกจากการสอนวิชาความรู้ อาจทำให้สอนได้ไม่เต็มที่)

ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้ (Processing)

๒. นักเรียนร่วมกันสังเคราะห์ข้อคิดที่ได้จากบทนมัสการอาจริยคุณ จากนั้นร่วมกันอภิปรายนำเสนอวิธีการในการทดแทนพระคุณครู

(ตัวอย่างคำตอบ ข้อคิด คือ ควรระลึกถึงพระคุณของครู และวิธีการทดแทนพระคุณ เช่น ตั้งใจเรียน ช่วยเหลืองานครูตามความเหมาะสม ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน)

๓. นักเรียนฟังตัวอย่างการอ่านบทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจริยคุณทำนองสรภัญญะจากครู แล้วร่วมกันฝึกซ้อมการอ่านคำประพันธ์ทั้ง ๒ บท ให้เสียงดังชัดเจนและพร้อมเพรียงกัน

๔. นักเรียนพิจารณาการวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินค่าวรรณคดีจากบทวิเคราะห์ จากนั้นนักเรียนแบ่งกลุ่มกันวิจารณ์ ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ วิจารณ์บทนมัสการมาตาปิตุคุณในด้านข้อคิด เนื้อหา

(ตัวอย่างคำตอบ บทนมัสการมาตาปิตุคุณ แต่งด้วยอินทวิเชียรฉันท์ ซึ่งเป็นชนิดหนึ่งของคำประพันธ์ประเภทฉันท์ มีบทขึ้นต้นและลงท้ายด้วยภาษาบาลี-สันสกฤต โดยความกตัญญูเป็นข้อคิดที่ปรากฏในเรื่อง สามารถนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อเชิดชูพระคุณบิดามารดา)

กลุ่มที่ ๒ วิจารณ์บทนมัสการอาจริยคุณในด้านข้อคิด เนื้อหา

(ตัวอย่างคำตอบ บทนมัสการอาจริยคุณ แต่งด้วยอินทวิเชียรฉันท์ ซึ่งเป็นชนิดหนึ่งของคำประพันธ์ประเภทฉันท์ มีบทขึ้นต้นและลงท้ายด้วยภาษาบาลี-สันสกฤต โดยความกตัญญูเป็นข้อคิดที่ปรากฏในเรื่อง สามารถนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อเชิดชูพระคุณครู)

๕. นักเรียนพิจารณาแนวทางการประเมินค่าวรรณคดีจากบทวิเคราะห์ จากนั้นร่วมกันวิเคราะห์ และประเมินคุณค่าบทนมัสการมาตาปิตุคุณในแต่ละด้าน พร้อมทั้งยกตัวอย่างคำประพันธ์ประกอบการอธิบาย

๕.๑ คุณค่าด้านวรรณศิลป์

๕.๒ คุณค่าด้านเนื้อหา

๕.๓ คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม

๖. นักเรียนพิจารณาแนวทางการประเมินค่าวรรณคดีจากบทวิเคราะห์ จากนั้นร่วมกันวิเคราะห์ และประเมินคุณค่าบทนมัสการอาจริยคุณในแต่ละด้าน พร้อมทั้งยกตัวอย่างคำประพันธ์ประกอบการอธิบาย

๖.๑ คุณค่าด้านวรรณศิลป์

๖.๒ คุณค่าด้านเนื้อหา

๖.๓ คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม

๗. นักเรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอดได้ว่า

- บทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจริยคุณ เป็นคำประพันธ์ที่แต่งด้วยอินทรวีเชียรฉันท มีบทขึ้นต้นและลงท้ายด้วยภาษาบาลี-สันสกฤต ให้คุณค่าทั้งด้านเนื้อหา วรรณศิลป์ สังคม และวัฒนธรรม นอกจากนั้นยังให้ข้อคิดในการปฏิบัติตนเป็นผู้ที่มีความกตัญญูทวดเวทิต่อผู้มีพระคุณอีกด้วย

ขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ (Applying and Constructing the Knowledge)

๘. นักเรียนแสดงความคิดเห็น บทนมัสการอาจริยคุณ โดยตอบคำถามที่กำหนดเขียนลงในใบงานที่ ๑๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็น บทนมัสการอาจริยคุณ แล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบผลงาน

๙. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม แต่ละกลุ่มให้เลือกข้อคิดในเรื่องความกตัญญูต่อบิดามารดา หรือความกตัญญูต่อครูอย่างใดอย่างหนึ่ง สำหรับนำมาจัดทำหนังสือนิทานคุณธรรม

๑๐. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนการจัดทำหนังสือนิทานคุณธรรม เช่น วางโครงเรื่องนิทาน โดยใช้แผนภาพความคิด แล้วแต่งนิทานตามโครงเรื่องที่ได้

๑๑. นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องในการแต่งนิทาน โดยให้เพื่อนและครูประเมินแล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์

๑๒. นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่เข้าใจเป็นความรู้ร่วมกัน ดังนี้

- บทนมัสการมาตาปิตุคุณ และบทนมัสการอาจริยคุณ เป็นบทประพันธ์ของพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) ที่ต้องการสั่งสอนและปลูกฝังให้เยาวชนในฐานะที่เป็นลูกและศิษย์มีความกตัญญูทวดเวทิต่อผู้มีพระคุณยิ่งใหญ่ อันได้แก่ บิดา มารดา และครูอาจารย์ เพราะความกตัญญูทวดเวทิต่อผู้มีพระคุณดีของคนดี

ขั้นสื่อสารและนำเสนอ (Applying the Communication Skill)

๑๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำหนังสือนิทานคุณธรรมมานำเสนอหน้าชั้นเรียน เพื่อน ๆ กลุ่มอื่นร่วมกันวิจารณ์เกี่ยวกับเนื้อหาของนิทาน พร้อมทั้งเสนอแนะการพัฒนาและปรับปรุงผลงานให้ดีขึ้น

กิจกรรมนี้สร้างเสริมทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ด้านการสื่อสารและการร่วมมือทำงานเป็นทีม

๑๔. นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปเกี่ยวกับวิธีการทำงานให้เห็นการคิดเชิงระบบและวิธีการทำงานที่มีแบบแผน

ขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่าบริการสังคมและจิตสาธารณะ (Self-Regulating)

๑๕. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำหนังสือนิทานคุณธรรมมาร่วมกันปรับปรุงให้สมบูรณ์ แล้วนำไปอ่านให้สมาชิกในโรงเรียนฟังในช่วงพักกลางวัน กิจกรรมชมรม หรือผ่านเสียงตามสาย เพื่อปลูกฝังคุณธรรมด้านความกตัญญู

๑๖. นักเรียนประเมินตนเอง โดยเขียนแสดงความรู้สึกล้างการเรียนและหลังการทำกิจกรรมในประเด็นต่อไปนี้

- สิ่งนี้นักเรียนได้เรียนรู้ในวันนี้คืออะไร
- นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมในกลุ่มมากน้อยเพียงใด
- เพื่อนนักเรียนในกลุ่มมีส่วนร่วมกิจกรรมในกลุ่มมากน้อยเพียงใด
- นักเรียนพึงพอใจกับการเรียนในวันนี้หรือไม่ เพียงใด
- นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคมทั่วไปได้อย่างไร

จากนั้นแลกเปลี่ยนตรวจสอบขั้นตอนการทำงานทุกขั้นตอนว่าจะเพิ่มคุณค่าไปสู่สังคมเกิดประโยชน์ต่อสังคมให้มากขึ้นกว่าเดิมในขั้นตอนใดบ้าง สำหรับการทำงานในครั้งต่อไป

๙. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๒. แบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ O-NET : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๓. แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

๑๐. กิจกรรมเสนอแนะ

เลือกฟังเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพระคุณของบิดา มารดา หรือครูอาจารย์ แล้วสรุปเนื้อหาของเพลงมาพูดหน้าชั้นเรียน ครูและเพื่อนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

๑๑. การประเมินการเรียนรู้

๑. ประเมินความรู้ เรื่อง บทนมัสการอาจริยคุณ (K) ด้วยแบบทดสอบ
๒. ประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม (P) ด้วยแบบประเมิน
๓. ประเมินใบงาน เรื่อง การแสดงความคิดเห็น บทนมัสการอาจริยคุณ (P) ด้วยแบบประเมิน
๔. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านซื่อสัตย์สุจริต ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และมีจิตสาธารณะ (A) ด้วยแบบประเมิน

๑๒. แบบประเมินตามสภาพจริง (Rubrics)

แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
กระบวนการทำงานกลุ่ม	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน และมีการชี้แจงเป้าหมายการทำงาน มีการปฏิบัติงานร่วมกัน อย่างร่วมมือร่วมใจ พร้อมกับการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน มีการชี้แจงเป้าหมายอย่างชัดเจนและ ปฏิบัติงานร่วมกัน แต่ไม่มีการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทเฉพาะหัวหน้า ไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจน ปฏิบัติงานร่วมกัน ไม่ครบทุกคน	ไม่มีการกำหนดบทบาทสมาชิก และไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย สมาชิก ต่างคนต่างทำงาน

แบบประเมินใบงานที่ ๑๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็น บทนั้สการอาจารย์คุณ

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
การแสดงความคิดเห็น บทนั้สการอาจารย์คุณ	แสดงความคิดเห็นได้ถูกต้อง แม่นยำทุกข้อ และสามารถอธิบายเหตุผล หรือขยายความคิดของตนได้อย่างชัดเจน รวมทั้งสามารถเสนอแนะแนวทางให้กับผู้อื่นได้	แสดงความคิดเห็นได้ถูกต้องทุกข้อ มีหลายข้อที่แสดงความคิดเห็นได้ทันทีอย่างมั่นใจ บางข้อใช้เวลาคิดวิเคราะห์พอสมควร และส่วนใหญ่ก็สามารถอธิบายเหตุผลของคำตอบนั้นได้	แสดงความคิดเห็นได้ถูกต้องทุกข้อ หลายข้อต้องใช้เวลาคิดวิเคราะห์มากพอสมควร การอธิบายเหตุผลในบางประเด็น ยังขาดความชัดเจน และสร้างสรรค์	แสดงความคิดเห็นได้ถูกต้องในบางข้อ และในหลาย ๆ ข้อต้องใช้เวลาในการวิเคราะห์ค่อนข้างนาน การอธิบายเหตุผลยังขาดความสอดคล้องและชัดเจน

ใบงานที่ ๑๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็น บทนมัสการอาจารย์คุณ

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____
ชื่อ _____ เลขที่ _____ ชั้น _____

ได้ _____ คะแนน
คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

นักเรียนแสดงความคิดเห็น บทนมัสการอาจารย์คุณ โดยตอบคำถามต่อไปนี้

๑. แนวคิดสำคัญของคำประพันธ์นี้คืออะไร

๒. นักเรียนจะเปรียบเทียบครูเป็นสิ่งที่ได้บ้าง อธิบายให้ชัดเจน

๓. นักเรียนวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์ของคำประพันธ์บทนมัสการอาจารย์คุณพอสังเขป

๔. คำประพันธ์นี้สะท้อนความเชื่อของสังคมไทยอย่างไร

๕. ครูในปัจจุบันยังคงเหมือนดังคำประพันธ์ที่กล่าวหรือไม่ อย่างไร

เฉลยใบงานที่ ๑๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็น บทนมัสการอาจารย์คุณ

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____
ชื่อ _____ เลขที่ _____ ชั้น _____

ได้ _____ คะแนน
คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

นักเรียนแสดงความคิดเห็น บทนมัสการอาจารย์คุณ โดยตอบคำถามต่อไปนี้ (ตัวอย่างคำตอบ)

๑. แนวคิดสำคัญของคำประพันธ์นี้คืออะไร

(ครูเป็นผู้เปี่ยมด้วยจิตเมตตาและกรุณาต่อศิษย์)

๒. นักเรียนจะเปรียบเทียบครูเป็นสิ่งที่ใดได้บ้าง อธิบายให้ชัดเจน

(ครูเปรียบได้กับแสงสว่าง เป็นผู้ที่ให้ความรู้ ส่องแสงนำทางให้ศิษย์นั้นดำเนินชีวิตไปในทางที่ดีที่ควร เหมือนกับแสงสว่างที่ชี้ทางเมื่อชีวิตพบกับความมืดมน)

๓. นักเรียนวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์ของคำประพันธ์บทนมัสการอาจารย์คุณพอสังเขป

(- มีการใช้ถ้อยคำที่เรียบง่าย ตรงไปตรงมา ไม่ต้องตีความ แต่มีความหมายกินใจ

- มีการเล่นเสียงสัมผัสพยัญชนะ เช่น โอบ-เอื้อ เจือ-จุน สาสน์-สิ่ง-สรรพ บุญ-บาป จุน-งม

- มีการเล่นเสียงสัมผัสสระ เช่น เอื้อ-เจือ แจง-แบ่ง อัดถ์-ขัด สว่าง-(กระ)จ่าง นึก-ตริก

(นิ)ยม-ชม)

๔. คำประพันธ์บทนี้สะท้อนความเชื่อของสังคมไทยอย่างไร

(สะท้อนความเชื่อเรื่องอิทธิพลของพระพุทธศาสนา สังเกตได้จากคำว่า บุญ-บาป ที่สะท้อนว่าครูไม่เพียงแต่ให้วิชาความรู้ทางโลกเพื่อให้ศิษย์สามารถประกอบอาชีพในอนาคตได้เท่านั้น แต่ครูยังมีหน้าที่ในการอบรมบ่มนิสัยให้ศิษย์มีคุณธรรม จริยธรรม ตามแนวทางของพระพุทธศาสนาอีกด้วย)

๕. ครูในปัจจุบันยังคงเหมือนดังคำประพันธ์ที่กล่าวหรือไม่ อย่างไร

(ครูในปัจจุบันยังเหมือนในคำประพันธ์ คือ เป็นผู้สั่งสอนวิชาความรู้ให้แก่ศิษย์ ให้คำปรึกษาให้ความช่วยเหลือแก่ศิษย์ ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้แก่ศิษย์ แต่สิ่งที่ลดลงอาจจะเป็นความเอาใจใส่แก่ศิษย์ เพราะบทบาทของครูในปัจจุบันนั้นมีการงานที่เพิ่มมากขึ้นนอกจากการสอนวิชาความรู้ ซึ่งอาจทำให้เอาใจใส่ได้ไม่เต็มที่)

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ _____

(_____)

ตำแหน่ง _____

บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

ครูผู้สอน _____

(นางสาวพรนภา แก้วอรุณ)

วันที่บันทึก _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ บทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจารย์คุณ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓
เรื่อง บทอาขยานนมัสการมาตาปิตุคุณและนมัสการอาจารย์คุณ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

-

ตัวชี้วัดปลายทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๖ ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิง

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- อธิบายความสำคัญของบทอาขยานนมัสการมาตาปิตุคุณและนมัสการอาจารย์คุณได้ (K)
- ท่องจำบทนมัสการมาตาปิตุคุณและนมัสการอาจารย์คุณได้ (P)
- รับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับมอบหมาย (A)
- เข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนสม่ำเสมอ (A)

๓. สาระสำคัญ

บทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจารย์คุณ ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการระลึกถึงพระคุณของบิดามารดา และครูอาจารย์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต รวมถึงเป็นแนวทางการปฏิบัติตนที่ดีงาม การท่องจำบทอาขยานจึงเป็นเครื่องเตือนใจให้ปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม

๔. สาระการเรียนรู้

การท่องบทอาขยานบทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจารย์คุณ

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา
๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ซื่อสัตย์สุจริต
๒. ใฝ่เรียนรู้
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน
๔. มีจิตสาธารณะ

๗. คำถามสำคัญ

นักเรียนคิดว่าทำอย่างไรจึงจะสามารถท่องจำบทอาขยานได้

๘. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps

ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล (Gathering)

๑. นักเรียนร่วมกันอ่านบทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจริยคุณแบบสำรวจเรื่อง แล้วร่วมกันศึกษาคำศัพท์ยากจากเรื่อง โดยศึกษาการอ่านคำและความหมายคำเหล่านั้นจากพจนานุกรม
๒. นักเรียนร่วมกันอ่านบทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจริยคุณ โดยอ่านแบบปกติ และเว้นจังหวะการอ่านตามลักษณะคำประพันธ์ประเภทอินทวิเชียรฉันท
๓. นักเรียนฟังตัวอย่างการอ่านทำนองเสนาะบทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจริยคุณ จากครู แล้วร่วมกันอ่านเป็นทำนองเสนาะให้เสียงดังชัดเจน และพร้อมเพรียงกัน

ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้ (Processing)

๔. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น โดยตอบคำถาม ดังนี้
 - นักเรียนคิดว่าทำอย่างไรจึงจะสามารถท่องจำบทอาขยานได้(ตัวอย่างคำตอบ ผึกท่องจำทีละวรรค ผึกท่องจำบ่อย ๆ เพื่อให้จดจำได้)
๕. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม แต่ละกลุ่มร่วมกันระดมความคิดเกี่ยวกับวิธีการท่องจำบทอาขยาน ที่ช่วยให้จดจำได้แม่นยำและเกิดความไพเราะ แล้วเลือกวิธีนั้นมาร่วมกันฝึกซ้อมการท่องจำบทอาขยานทั้ง ๒ บท
๖. นักเรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอดได้ว่า
 - การท่องจำบทอาขยาน ควรมีความรู้เรื่องฉันทลักษณ์และสัมผัสของคำประพันธ์ จากนั้นใช้การลำดับเรื่องราวเข้ามาช่วย จะทำให้จดจำและท่องได้แม่นยำมากยิ่งขึ้น

ขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ (Applying and Constructing the Knowledge)

๗. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันฝึกซ้อมท่องจำบทอาขยานทั้ง ๒ บท แล้วร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินการอ่านของเพื่อน ๆ จากนั้นร่วมกันสรุปเป็นเกณฑ์สำหรับประเมินการท่องจำบทอาขยาน
๘. นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่เข้าใจเป็นความรู้ร่วมกัน ดังนี้
 - บทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจริยคุณให้ข้อคิดเกี่ยวกับการระลึกถึงพระคุณของบิดามารดา และครูอาจารย์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต รวมถึงเป็นแนวทางการปฏิบัติตนที่ดีงาม การท่องจำบทอาขยานจึงเป็นเครื่องเตือนใจให้ปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม

ขั้นสื่อสารและนำเสนอ (Applying the Communication Skill)

๙. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาท่องจำบทอาขยานทั้ง ๒ บท หน้าชั้นเรียน เพื่อน ๆ กลุ่มอื่นร่วมกันประเมินการท่องจำบทอาขยานตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดร่วมกัน

กิจกรรมนี้สร้างเสริมทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ด้านการสื่อสารและการร่วมมือทำงานเป็นทีม

๑๐. นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปเกี่ยวกับวิธีการทำงานให้เห็นการคิดเชิงระบบและวิธีการทำงานที่มีแบบแผน

ขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่าบริการสังคมและจิตสาธารณะ (Self-Regulating)

๑๑. นักเรียนและครูร่วมกันประเมินการท่องจำบทอาขยาน โดยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดีและจุดที่ควรปรับปรุงในการท่องจำบทอาขยาน เพื่อนำไปพัฒนาให้ดีขึ้น

๑๒. นักเรียนนำบทอาขยานทั้ง ๒ บท ไปอ่านทำนองเสนาะในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น วันภาษาไทย วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ เพื่อให้ผู้ฟังเห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมไทย หรือบันทึกเสียงนำไปเปิดให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็นฟัง

๑๓. นักเรียนประเมินตนเอง โดยเขียนแสดงความรู้สึกลังการเรียนและหลังการทำกิจกรรมในประเด็นต่อไปนี้

- สิ่งนี้นักเรียนได้เรียนรู้ในวันนี้คืออะไร
- นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมในกลุ่มมากน้อยเพียงใด
- เพื่อนนักเรียนในกลุ่มมีส่วนร่วมกิจกรรมในกลุ่มมากน้อยเพียงใด
- นักเรียนพึงพอใจกับการเรียนในวันนี้หรือไม่ เพียงใด
- นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้นี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคมทั่วไปได้อย่างไร

จากนั้นแลกเปลี่ยนตรวจสอบขั้นตอนการทำงานทุกขั้นตอนว่าจะเพิ่มคุณค่าไปสู่สังคม เกิดประโยชน์ต่อสังคมให้มากขึ้นกว่าเดิมในขั้นตอนใดบ้าง สำหรับการทำงานในครั้งต่อไป

๙. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)

๒. แบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ O-NET : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)

๓. แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

๑๐. กิจกรรมเสนอแนะ

แต่งอินทรีวิเชียรฉันท์ที่มีเนื้อหาบูชาคุณบิดา มารดา หรือครูอาจารย์ แล้วนำมาฝึกอ่านทำนองเสนาะ ครูและเพื่อนช่วยกันคัดเลือกผลงานที่ดีเด่นจัดแสดงบนป้ายนิเทศ

๑๑. การประเมินการเรียนรู้

๑. ประเมินความรู้ เรื่อง การท่องเที่ยวอาขยานบทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจารย์คุณ (K) ด้วยแบบทดสอบ
๒. ประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม (P) ด้วยแบบประเมิน
๓. ประเมินกิจกรรม การท่องจำบทอาขยานบทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจารย์คุณ (P) ด้วยแบบประเมิน
๔. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านซื่อสัตย์สุจริต ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และมีจิตสาธารณะ (A) ด้วยแบบประเมิน

๑๒. แบบประเมินตามสภาพจริง (Rubrics)

แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
กระบวนการทำงานกลุ่ม	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน และมีการชี้แจงเป้าหมายการทำงาน มีการปฏิบัติงานร่วมกัน อย่างร่วมมือร่วมใจ พร้อมกับการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจนและ ปฏิบัติงานร่วมกัน แต่ไม่มีการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทเฉพาะหัวหน้า ไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจน ปฏิบัติงานร่วมกัน ไม่ครบทุกคน	ไม่มีการกำหนดบทบาทสมาชิก และไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย สมาชิก ต่างคนต่างทำงาน

ประเมินกิจกรรม การท่องจำบทอาขยานบทนมัสการมาตาปิตุคุณและบทนมัสการอาจริยคุณ

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
การอ่านออกเสียง/ อักขรวิธี/ความถูกต้อง ของบทอาขยาน	อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธีทุกประการ ท่องจำบทอาขยานได้ถูกต้องครบถ้วนตลอดทั้งบท	อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธีเป็นส่วนใหญ่ ท่องจำบทอาขยานได้ถูกต้องและมีจุดที่ผิด ๑ จุด	อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธีเป็นส่วนใหญ่ ท่องจำบทอาขยานได้ถูกต้องและมีจุดที่ผิด ๒-๓ จุด	อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธีเป็นส่วนใหญ่ ท่องจำบทอาขยานได้ถูกต้องและมีจุดที่ผิดมากกว่า ๔ จุด
การเว้นวรรค/ จังหวะในการท่อง/ ท่วงทำนองการท่อง	เว้นวรรคตอนในการท่องและใช้จังหวะในการท่องที่ถูกต้อง เหมาะสม	เว้นวรรคตอนในการท่องและใช้จังหวะในการท่องที่ถูกต้อง เหมาะสมเป็นส่วนใหญ่	เว้นวรรคตอนในการท่องและใช้จังหวะในการท่องที่ถูกต้อง เหมาะสมเป็นบางส่วน	เว้นวรรคตอนในการท่องและใช้จังหวะในการท่องที่ถูกต้อง เหมาะสมเพียงส่วนน้อย
ความถูกต้องของบทอาขยาน	ท่องจำบทอาขยานได้ถูกต้องครบถ้วนตลอดทั้งบท	ท่องจำบทอาขยานได้ถูกต้องและมีจุดที่ผิด ๑ จุด	ท่องจำบทอาขยานได้ถูกต้องและมีจุดที่ผิด ๒-๓ จุด	ท่องจำบทอาขยานได้ถูกต้องและมีจุดที่ผิดมากกว่า ๔ จุด

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ _____
(_____)

ตำแหน่ง _____

บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

ครูผู้สอน _____

(นางสาวพรนภา แก้วอรุณ)

วันที่บันทึก _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑
เรื่อง เรียนรู้บทนำก่อนเข้าสู่บทเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๑ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น

ตัวชี้วัดปลายทาง

-

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- อธิบายความเป็นมาของเรื่องอิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง (K)
- อ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่กำหนด (P)
- ปฏิบัติตามกติกากำหนดไว้ในชั้นเรียน (A)

๓. สาระสำคัญ

บทละครเรื่อง อิเหนา เป็นบทละครพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้รับการยกย่องจากวรรณคดีสโมสรว่าเป็นยอดของละครที่เพียบพร้อมด้วยสุนทรียภาพ ทั้งด้านนาฏศิลป์และวรรณศิลป์ วรรณคดีเรื่องนี้มีที่มาจากนิทานของชาวที่ชื่อว่า นิทานปันหยี สันนิษฐานว่า เจ้าฟ้ากุณฑลและเจ้าฟ้ามงกุฎทรงพระนิพนธ์ขึ้นจากเรื่องเล่าของข้าหลวงชาวมลายู โดยเนื้อเรื่องของอิเหนาถึงแม้ว่าจะมีเค้าโครงเรื่องมาจากชาว แต่มีการสอดแทรกวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของสังคมไทย การเรียนรู้บทละครเรื่อง อิเหนา จะทำให้นักเรียนทราบถึงที่มาของวรรณคดีเรื่อง อิเหนา รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตและความเชื่อของผู้คนในอดีตได้

๔. สารการเรียนรู้

บทนำเรื่องของบทละครเรื่อง อิเหนา

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
 - ๑.๑ ทักษะการอ่าน
 - ๑.๒ ทักษะการเขียน
 - ๑.๓ ทักษะการฟัง การดู และการพูด
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา
๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ซื่อสัตย์สุจริต
๒. มุ่งมั่นในการทำงาน
๓. รักความเป็นไทย

๗. คำถามสำคัญ

๑. บทละครเรื่อง อิเหนา มีที่มาอย่างไร
๒. บทละครเรื่อง อิเหนา ปรากฏวัฒนธรรม ค่านิยม หรือความเชื่อของคนไทยอย่างไร

๘. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps

ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล (Gathering)

๑. นักเรียนสังเกตภาพที่กำหนด แล้วร่วมกันตอบคำถาม ดังนี้

(ทราบ เป็นภาพจากบทละครเรื่อง อิเหนา)

๑.๒ นักเรียนรู้จักหรือเคยอ่านบทละครเรื่อง อิเหนา หรือไม่

(เคย/ไม่เคย)

๒. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนที่เคยฟังหรือเคยอ่านบทละครเรื่อง อิเหนา ได้ลองเล่าเรื่องหรือนำเสนอเกี่ยวกับเรื่อง อิเหนา

๓. นักเรียนศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนึ่ง จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น หนังสือเรียน อินเทอร์เน็ต หลังจากนั้นนำมาพูดคุยแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในห้องเรียนผ่านการถามคำถามของครู ดังนี้

๓.๑ นักเรียนรู้จักสำนวนที่ว่า “ว่าแต่เขาอิเหนาเป็นเอง” หรือไม่

(รู้จัก/ไม่รู้จัก)

๓.๒ นักเรียนคิดว่าสำนวนดังกล่าวน่าจะมีที่มาจากสิ่งใด

(ตัวอย่างคำตอบ มีที่มาจากเรื่องอิเหนา)

๓.๓ จากบทละครเรื่อง อิเหนา นักเรียนรู้จักตัวละครใดในเรื่องบ้าง

(ตัวอย่างคำตอบ อิเหนา บุชบา จรกา จินตะหรา)

๔. นักเรียนอ่านบทนำเรื่องจากหนังสือเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม หน้า ๔๐-๔๒ แล้วร่วมกันสนทนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

๔.๑ ผู้พระราชนิพนธ์บทละครเรื่อง อิเหนา คือใคร

(ตัวอย่างคำตอบ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

๔.๒ บทละครเรื่อง อิเหนา มีเค้าโครงเรื่องมาจากอะไร

(ตัวอย่างคำตอบ เค้าโครงเรื่องมาจากชวา เรียกว่า นิทานปันหยี)

๔.๓ บทละครเรื่อง อิเหนา มีที่มาอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ บทละครเรื่อง อิเหนา สันนิษฐานว่ามีมาตั้งแต่สมัยอยุธยา เจ้าฟ้ากุณฑลและเจ้าฟ้ามงกุฎ พระราชธิดาในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงพระนิพนธ์จากเรื่องเล่าของข้าหลวงชวามลายู มี ๒ ฉบับ คือ อิเหนาเล็กและอิเหนาใหญ่)

๔.๔ จุดประสงค์ของการพระราชนิพนธ์บทละครเรื่อง อิเหนา คืออะไร

(ตัวอย่างคำตอบ ใช้แสดงละครในพระราชฐาน)

๕. นักเรียนอ่านบทนำเรื่อง (ต่อ) ส่วนเรื่องย่อบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิงจากหนังสือเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม หน้า ๔๔ แล้วร่วมกันสนทนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

๕.๑ กษัตริย์วงศ์เทวัญมีใครบ้าง

(ท้าวกรุงพัน ท้าวดาหา ท้าวกาหลัง และท้าวสิงหัดสำหรับ)

๕.๒ เพราะเหตุใดอิเหนาจึงไม่ยอมรับการหมั้นหมายกับบุษบา

(ตัวอย่างคำตอบ เพราะอิเหนาได้พบกับจินตะหรา ทำให้เกิดความหลงใหลและไม่ยอมกลับเมืองไปอภิเษกกับนางบุษบา)

๕.๓ เหตุการณ์ใดเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดศึกสงครามเพื่อแย่งชิงบุษบา

(ตัวอย่างคำตอบ ระตูจระกานุชาของระตูเมืองลำไส้ให้ช่างไปวาดรูปธิดาเมืองต่าง ๆ เพื่อจะเลือกเป็นคู่ครอง ช่างวาดรูปได้วาดรูปบุษบา ๒ รูป รูปหนึ่งช่างวาดรูปนำมาให้จระกา ส่วนอีกรูปหนึ่งองค์ปะตาระกาหลาได้ตลบันดาลให้วิหยาสะก้าได้ไป จระกาไปสู่ขอนางบุษบาก่อน ทำให้ท้าวดาหาปฏิเสธวิหยาสะก้าจึงเกิดศึกสงครามขึ้น)

๖. นักเรียนอ่านเรื่องราวการต่อสู้ในศีกะหมังกุหนิง แล้วร่วมกันสนทนาและตอบคำถาม ดังนี้

๖.๑ พระอนุชาทั้งสองพระองค์ของท้าวกะหมังกุหนิงคือใคร

(ระตูปาหยังและท้าวประหมัน)

๖.๒ พระอนุชาทั้งสองพระองค์มีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการทำสงครามกับเมืองดาหา

(ตัวอย่างคำตอบ ทั้งสองพระองค์ไม่เห็นด้วยกับการไปทำสงครามกับเมืองดาหา)

๖.๓ โหรทำนายดวงชะตาของท้าวกะหมังกุหนิงและวิหยาสะก้าว่าอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ดวงชะตาจะถึงฆาต)

ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้ (Processing)

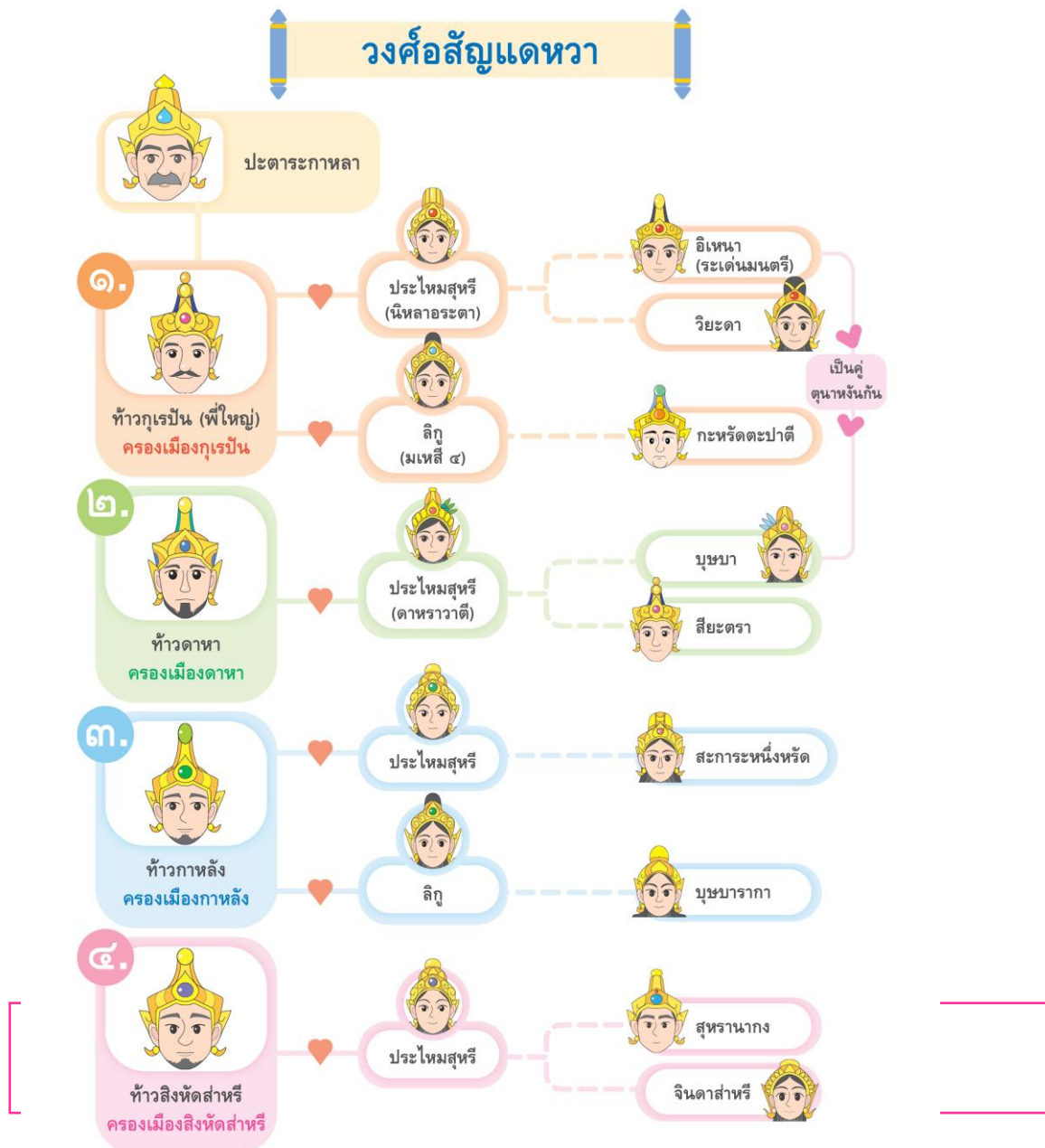
๗. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์เนื้อเรื่องย่อของบทละครเรื่อง อิเหนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

- บทละครเรื่อง อิเหนา ปรากฏวัฒนธรรม ค่านิยม หรือความเชื่อของไทยอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ปรากฏค่านิยมความเชื่อเกี่ยวกับการทำนายดวงชะตา โดยปรากฏในตอนใดหรือได้ทำนายดวงชะตาของตัวกะหมังกุหนิงและวิหยาสะก่า)

๘. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม แต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์และจำแนกตัวละครจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง แล้วสรุปความรู้เป็นแผนภาพความคิด ดังนี้

ตัวอย่างแผนภาพความคิดวงล้อสัญลักษณ์

๙. นักเรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอด ได้ว่า

- อิเหนา เป็นบทละครพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้รับการยกย่องจากวรรณคดีสโมสรว่าเป็นยอดของละครจำที่เพียบพร้อมด้วยสุนทรียภาพทั้งด้านนาฏศิลป์ และวรรณศิลป์ วรรณคดีเรื่องนี้มีที่มาจากนิทานของชาวที่ชื่อว่า นิทานปันหยี สันนิษฐานว่าเจ้าฟ้ากุณฑล และเจ้าฟ้ามงกุฎทรงพระนิพนธ์ขึ้นจากเรื่องเล่าของข้าหลวงชาวมลายู โดยเนื้อเรื่องของอิเหนาถึงแม้ว่า จะมีเค้าโครงเรื่องมาจากชาว แต่มีการสอดแทรกวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของสังคมไทย การเรียนรู้เรื่องอิเหนาจะทำให้นักเรียนทราบถึงที่มาของวรรณคดีเรื่อง อิเหนา รวมทั้งสามารถ เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตและความเชื่อของผู้คนในอดีตได้

๙. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๒. แบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ O-NET : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๓. บัตรภาพ
๔. แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

๑๐. การประเมินการเรียนรู้

๑. ประเมินความรู้ เรื่อง บทนำเรื่องของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน คีตกะหมั่งกุหนิง (K) ด้วยแบบทดสอบ
๒. ประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม (P) ด้วยแบบประเมิน
๓. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านซื่อสัตย์สุจริต มุ่งมั่นในการทำงาน และรักความเป็นไทย (A) ด้วยแบบประเมิน

๑๑. แบบประเมินตามสภาพจริง (Rubrics)

แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
กระบวนการทำงานกลุ่ม	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน และมีการชี้แจงเป้าหมายการทำงาน มีการปฏิบัติงานร่วมกัน อย่างร่วมมือร่วมใจ พร้อมกับการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน มีการชี้แจงเป้าหมายอย่างชัดเจนและ ปฏิบัติงานร่วมกัน แต่ไม่มีการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทเฉพาะหัวหน้า ไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจน ปฏิบัติงานร่วมกัน ไม่ครบทุกคน	ไม่มีการกำหนดบทบาทสมาชิก และไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย สมาชิก ต่างคนต่างทำงาน

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ _____

(_____)

ตำแหน่ง _____

บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

ครูผู้สอน _____

(นางสาวพรณภา แก้วอรุณ)

วันที่บันทึก _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒
เรื่อง เดินทางท่องโลกอิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง (๑)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๑ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๒ วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต

ตัวชี้วัดปลายทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๖ ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิง

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- อธิบายเนื้อเรื่องบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : ท้าวกะหมังกุหนิงเตรียมรบชิงตุนาหงัน, ทูตกะหมังกุหนิงเข้าเฝ้าท้าวดาหา, ท้าวดาหาไม่ยอมคืนตุนาหงันของจรงกา, ท้าวกูเรปันสั่งอิเหนาให้ไปช่วยกรุงดาหาและให้กะหัดตะปาดิคุมกองทัพไปสมทบอิเหนา (K)
- อ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่กำหนด (P)
- ปฏิบัติตามกติกากำหนดไว้ในชั้นเรียน (A)
- ภาคภูมิใจในประเพณีที่ดีงามของไทย (A)

๓. สารสำคัญ

บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : ท้าวกะหมังกุหนิงเตรียมรบชิงตุนาหงัน, ทูตกะหมังกุหนิงเข้าเฝ้าท้าวดาหา, ท้าวดาหาไม่ยอมคืนตุนาหงันของจรงกา, ท้าวกูเรปันสั่งอิเหนาให้ไปช่วยกรุงดาหาและให้กะหัดตะปาดิคุมกองทัพไปสมทบอิเหนา กล่าวถึงเรื่องราวจุดเริ่มต้นของการทำศึกสงครามระหว่างท้าวกะหมังกุหนิง และเหล่าวงศ์เทวัญ โดยในเนื้อเรื่องได้สะท้อนวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อของสังคมไทยทั้งด้านการแต่งกาย ความเชื่อด้านสิ่งมงคลต่าง ๆ รวมทั้งข้อคิดที่สะท้อนผ่านการกระทำ

ของตัวละคร การเรียนรู้ บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : ท้าวกะหมังกุหนิงเตรียมรบ
ชิงตุนาหงัน พุดกะหมังกุหนิงเข้าเฝ้าท้าวดาหา, ท้าวดาหาไม่ยอมคืนตุนาหงันของจรงกา, ท้าวกูเรป็นสั่ง
อิเหนาให้ไปช่วยกรุงดาหาและให้กะหัดตะปาศิคุมกองทัพไปสมทบอิเหนา จะทำให้นักเรียนสามารถ
อ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง เห็นถึงแนวคิด ความเชื่อด้านการแต่งกายและมองเห็นข้อคิดที่สะท้อน
จากการกระทำของตัวละครภายในเรื่อง

๔. สารการเรียนรู้

บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : ท้าวกะหมังกุหนิงเตรียมรบชิงตุนาหงัน, พุดกะหมังกุหนิง
เข้าเฝ้าท้าวดาหา, ท้าวดาหาไม่ยอมคืนตุนาหงันของจรงกา, ท้าวกูเรป็นสั่งอิเหนาให้ไปช่วยกรุงดาหา
และให้กะหัดตะปาศิคุมกองทัพไปสมทบอิเหนา

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
 - ๑.๑ ทักษะการอ่าน
 - ๑.๒ ทักษะการเขียน
 - ๑.๓ ทักษะการฟัง การดู และการพูด
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา
๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ซื่อสัตย์สุจริต
๒. มุ่งมั่นในการทำงาน
๓. รักความเป็นไทย

๗. คำถามสำคัญ

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของท้าวกะหมังกุหนิงหรือไม่ เพราะเหตุใด

๘. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps

ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล (Gathering)

๑. นักเรียนอ่านคำประพันธ์ บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนึ่ง : ท้าวกะหมังกุหนึ่งเตรียมชิงตุนาหงัน, ทูตกะหมังกุหนึ่งเข้าเฝ้าท้าวดาหา, ท้าวดาหาไม่ยอมคืนตุนาหงันของจรรกาจากหนังสือเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม แล้วร่วมกันสนทนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

๑.๑ ท้าวกะหมังกุหนึ่งให้ใครมาเข้าเฝ้า และให้เข้าเฝ้าเพราะอะไร

(ตัวอย่างคำตอบ ให้ท้าวประหมันและท้าวปาหยังเข้าเฝ้า เพื่อให้ทั้งสองพระองค์ช่วยทำศึกกับเมืองดาหา)

๑.๒ สองอนุชาเห็นด้วยกับการไปทำศึกกับเมืองดาหาหรือไม่ อย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ไม่เห็นด้วย และทูลทัดทานว่าท้าวดาหาเป็นองค์เทวีญมีความเก่งกาจ ชำนาญในการสงคราม แต่ฝ่ายตนนั้นเป็นเพียงเมืองเล็ก ๆ และนอกจากบุษบาแล้วก็มีธิดาของเมืองอื่น ๆ ที่รูปงามจึงไม่ควรทำสงครามกัน เพราะจะสร้างความเดือดร้อนให้ราษฎร)

๑.๓ ท้าวกะหมังกุหนึ่งให้เหตุผลในการไปทำศึกกับเมืองดาหาว่าอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ พระองค์ต้องการทำศึกเพื่อชิงนางบุษบาที่เป็นคู่หมั้นของจรรกา เนื่องจากสงสารวิหยาสะก้าที่ต้องโศกเศร้าหากไม่ได้บุษบามาครอง)

๑.๔ สารของท้าวกะหมังกุหนึ่งมีเนื้อความว่าอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ถวายบังคมท้าวดาหากษัตริย์แห่งวงศ์เทวีญ ตนนั้นมีพระโอรสซึ่งหลงรักบุษบา จึงจะขอให้บุษบาได้อภิเษกกับโอรสของตน เพื่อทั้งสองเมืองจะได้เป็นทองแผ่นเดียวกัน และจะอยู่รับใช้ใต้อำนาจของท้าวดาหา)

๑.๕ ท้าวดาหาตอบกลับพระราชสาส์นของท้าวกะหมังกุหนึ่งว่าอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ พระองค์ได้ยกบุษบาให้หมั้นหมายกับจรรกาแล้ว จึงไม่สามารถตอบรับการสวามิภักดิ์ของท้าวกะหมังกุหนึ่งได้ เพราะจะทำให้ผิดประเพณี และผู้คนจะนินทา)

๑.๖ สาเหตุใดที่ทำให้ท้าวดาหาโกรธ

(ตัวอย่างคำตอบ เพราะราชทูตของท้าวกะหมังกุหนึ่งกราบฯ ทูลท้าวดาหาว่า หากท้าวดาหาไม่ยอมให้บุษบาอภิเษกกับโอรสของตนก็ให้เตรียมตัวรับศึกที่จะเกิดขึ้น)

๑.๗ ท้าวดาหาตัดสินใจอย่างไร เมื่อทราบว่าท้าวกะหมังกุหนึ่งจะมาทำศึกกับพระองค์

(ตัวอย่างคำตอบ สั่งให้เสนาบดีไปทูลท้าวกูเรปัน ท้าวสิงห์หัดสำหรับ และจรรกาว่าท้าวกะหมังกุหนึ่งจะยกทัพมาเมืองดาหา)

๒. นักเรียนอ่านคำประพันธ์ ตอน ศีกะหมังกุหนึ่ง : ท้าวกูเรปันสั่งอิเหนาให้ไปช่วยกรุงดาหาและให้กะหัดตะปาตีคุมกองทัพไปสมทบอิเหนา จากหนังสือเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม แล้วร่วมกันสนทนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

๒.๑ ท้าวดาหาได้รับความช่วยเหลือจากท้าวกุเรปัน ท้าวกาหลัง และท้าวสิงหัดสำหรืออย่างไร
(ตัวอย่างคำตอบ ท้าวกุเรปันให้เสนาส่งสารไปให้อิเหนาและท้าวหมันหยาที่เมืองหมันหยา
ให้มาช่วยรบ และสั่งให้กะหัดตะปาดีนากองทัพไปสมทบกับอิเหนา ท้าวกาหลังจะยกทัพไปช่วยท้าวดาหา
ด้วยตนเอง และท้าวสิงหัดสำให้สุหรานากงไปช่วยรบ)

๒.๒ ก่อนเคลื่อนทัพ กะหัดตะปาดีนาคิด
(ตัวอย่างคำตอบ จัดเตรียมทัพ ชำระร่างกายด้วยน้ำศักดิ์สิทธิ์ แล้วเข้าเฝ้าฯ ท้าวกุเรปัน
ก่อนเดินทัพ)

๒.๓ ท้าวกุเรปันอวยพรแก่กะหัดตะปาดีนาคิดอย่างไร
(ตัวอย่างคำตอบ ขอให้กะหัดตะปาดีนาคิดชนะในการศึก เหล่าศัตรูพ่ายแพ้และเกรงกลัว)

ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้ (Processing)

๓. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม เพื่อร่วมกันวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : ท้าวกะหมังกุหนิงเตรียมชิงตุนาหงัน, ทูตกะหมังกุหนิงเข้าเฝ้า
ท้าวดาหา, ท้าวดาหาไม่ยอมคืนตุนาหงันของจรงกา, ท้าวกุเรปันส่งอิเหนาให้ไปช่วยกรุงดาหาและให้
กะหัดตะปาดีนากองทัพไปสมทบอิเหนา

๓.๑ นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของท้าวกะหมังกุหนิงหรือไม่ เพราะเหตุใด
(ตัวอย่างคำตอบ ไม่เห็นด้วย เพราะเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง การแย่งชิงของผู้อื่นมาเป็นของตน
เป็นการกระทำที่ผิดต่อหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนา ไม่ควรกระทำอย่างยิ่ง)

๓.๒ “แม่นวิหยาสะก้ามอดม้วย พี่ก็คงตายด้วยโอรสา”
คำประพันธ์ข้างต้น สะท้อนลักษณะนิสัยของตัวละครใด อย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ตัวละครท้าวกะหมังกุหนิง ซึ่งเป็นคนที่รักลูกมาก ยอมสละชีวิตได้เพื่อลูก)

๓.๓ กัมเกล้าเคารพอภิวาท พระปิ่นภพภูวนาถนาถา
 ยับยั้งคอยฟังพระวาจา จะบัญชาให้ยกโยธี

ฯ ๒ คำ ฯ

เมื่อนั้น	องค์ท้าวกุเรปันเรื่องศรี
จึงอำนวยอวยพรสวัสดิ์	ให้เจ้ามีเดชาวรฤทธิ์
อันเหล่าศัตรูหมู่ร้าย	จงแพพ่ายย่อย่อต่อติด
อานุภาพปราบปรามไปทั่วทิศ	ปัจจามิตรจงเกรงฤทธิ์รอน

ฯ ๔ คำ ฯ

คำประพันธ์ข้างต้น สะท้อนให้เห็นคุณค่าด้านสังคมอย่างไร
(ตัวอย่างคำตอบ สะท้อนคุณค่าด้านสังคม แสดงถึงก่อนไปทำสงครามหรือออกจากบ้าน
พ่อแม่ หรือญาติผู้ใหญ่จะให้พรเพื่อเป็นสิริมงคลและได้รับชัยชนะกลับมา)

๔. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่า ในอดีตมีการส่งข่าวสารทางจดหมาย ซึ่งแตกต่าง
กับปัจจุบันที่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ จากนั้นวิเคราะห์ร่วมกันว่าทั้งสองแบบมีข้อดี ข้อเสียแตกต่างกันอย่างไร
(ตัวอย่างคำตอบ จดหมายมีข้อดี คือ สามารถเก็บไว้อ่านได้หลาย ๆ ครั้ง ไม่ต้องใช้ไฟฟ้าหรือ
โครงข่ายการสื่อสาร ข้อเสีย คือ มีความล่าช้าในการสื่อสารและอาจสูญหายระหว่างทางได้ ส่วนสื่อ
อิเล็กทรอนิกส์ มีข้อดี คือ รวดเร็วทันทั่วถึง ข้อมูลไม่ตกหล่น ข้อเสีย คือ ต้องใช้ไฟฟ้าและอาศัยโครงข่าย
การสื่อสาร หากไม่มีไฟฟ้าหรือโครงข่ายการสื่อสารก็ไม่สามารถสื่อสารได้)

กิจกรรมนี้สร้างเสริมทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ด้านการร่วมมือทำงานเป็นทีม

๕. นักเรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอดได้ว่า

- บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง : ท้าวกะหมิงกุหนิงเตรียมขิงตุนาหงัน,
ทูตกะหมิงกุหนิงเข้าเฝ้าท้าวดาหะ, ท้าวดาหะไม่ยอมคืนตุนาหงันของจรงกา, ท้าวกูเรปันสั่งอิเหนาให้ไปช่วย
กรุงดาหะและให้กะหริดตะปาศิคุมกองทัพไปสมทบอิเหนากล่าวถึงเรื่องราวจุดเริ่มต้นของการทำศึกสงคราม
ระหว่างท้าวกะหมิงกุหนิงและเหล่าวงศ์เทวัญ โดยในเนื้อเรื่องได้สะท้อนวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อของ
สังคมไทยทั้งด้านการแต่งกาย ลำดับตำแหน่งทางการทหาร ความเชื่อด้านสิ่งมงคลต่าง ๆ รวมทั้งข้อคิด
ที่สะท้อนผ่านการกระทำของตัวละคร การเรียนรู้บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิงจะให้นักเรียน
สามารถอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง เห็นถึงวิถีชีวิต แนวคิด ความเชื่อด้านการแต่งกาย ความเชื่อ
ด้านสิ่งมงคลต่าง ๆ และมองเห็นข้อคิดที่สะท้อนจากการกระทำของตัวละครภายในเรื่อง

๙. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔
ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๒. แบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ O-NET : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔
ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๓. แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

๑๐. การประเมินการเรียนรู้

๑. ประเมินความรู้ เรื่อง บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : ท้าวกะหมังกุหนิงเตรียมรบชิง ตูนาหงัน, พุตกะหมังกุหนิงเข้าเฝ้าท้าวดาหา, ท้าวดาหาไม่ยอมคืนตูนาหงันของจรงกา, ท้าวกูเรปันสั่งอิเหนาให้ไปช่วยกรุงดาหาและให้กะหริดตะปาศิคุมกองทัพไปสมทบอิเหนา (K) ด้วยแบบทดสอบ
๒. ประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม (P) ด้วยแบบประเมิน
๓. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านซื่อสัตย์สุจริต มุ่งมั่นในการทำงาน และรักความเป็นไทย (A) ด้วยแบบประเมิน

๑๑. แบบประเมินตามสภาพจริง (Rubrics)

แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
กระบวนการทำงานกลุ่ม	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน และมีการชี้แจงเป้าหมายการทำงาน มีการปฏิบัติงานร่วมกัน อย่างร่วมมือร่วมใจ พร้อมกับการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน มีการชี้แจงเป้าหมายอย่างชัดเจนและ ปฏิบัติงานร่วมกัน แต่ไม่มีการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทเฉพาะหัวหน้า ไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจน ปฏิบัติงานร่วมกัน ไม่ครบทุกคน	ไม่มีการกำหนดบทบาทสมาชิก และไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย สมาชิก ต่างคนต่างทำงาน

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ _____

(_____)

ตำแหน่ง _____

บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

ครูผู้สอน _____

(นางสาวพรนภา แก้วอรุณ)

วันที่บันทึก _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓
เรื่อง เดินทางท่องโลกอิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง (๒)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๑ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๒ วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต

ตัวชี้วัดปลายทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๖ ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิง

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. อธิบายบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : ท้าวกาหลงให้ตำมะหงงยกกองทัพ

ไปช่วยเมืองดาหา, ท้าวกะหมังกุหนิงยกกองทัพไปกรุงดาหา (K)

๒. อ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่กำหนด (P)

๓. ปฏิบัติตามกติกาที่กำหนดไว้ในชั้นเรียน (A)

๓. สารสำคัญ

บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : ท้าวกาหลงให้ตำมะหงงยกกองทัพไปช่วยเมืองดาหา, ท้าวกะหมังกุหนิงยกกองทัพไปกรุงดาหา เป็นตอนหนึ่งจากเรื่อง อิเหนาที่กล่าวถึงการจัดทัพและการเดินทางของท้าวกะหมังกุหนิงไปยังเมืองดาหา โดยในเนื้อเรื่องได้สะท้อนวัฒนธรรม ค่านิยม และความเชื่อของสังคมไทย ทั้งในด้านการแต่งกาย การทำนายดวงชะตา การจัดกระบวนทัพในสมัยก่อน สิ่งของเครื่องใช้ของคนในสมัยก่อน คำศัพท์และการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง จะทำให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง คำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง มองเห็นวิถีชีวิต แนวคิด ความเชื่อด้านการแต่งกาย การทำนายดวงชะตา การจัดทัพเพื่อทำศึก สิ่งของเครื่องใช้ของคนในสมัยก่อน และมองเห็นข้อคิดที่สะท้อนจากการกระทำของตัวละคร

๔. สารการเรียนรู้

บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง : ท้าวกาหลังให้ตำมะหงยกกองทัพไปช่วยเมืองดาหา, ท้าวกะหมิงกุหนิงยกกองทัพไปกรุงดาหา

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร

๑.๑ ทักษะการอ่าน

๑.๒ ทักษะการเขียน

๑.๓ ทักษะการฟัง การดู และการพูด

๒. ความสามารถในการคิด

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ซื่อสัตย์สุจริต

๒. มุ่งมั่นในการทำงาน

๓. รักความเป็นไทย

๗. คำถามสำคัญ

นักเรียนคิดว่าความเชื่อเรื่องการทำนายดวงชะตา มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตของคนไทยอย่างไร

๘. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps

ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล (Gathering)

๑. นักเรียนอ่านคำประพันธ์บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : ท้าวกาหลังให้ตำมะหงยกองทัพไปช่วยเมืองดาหา, ท้าวกะหมังกุหนิงยกกองทัพไปกรุงดาหา จากหนังสือเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม แล้วร่วมกันสนทนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

๑.๑ เมื่อทัพของตำมะหงงเดินทางมาถึงทางร่วมริมตงได้พบกับทัพของใคร

(ทัพของสุหรานาง)

๑.๒ ทูตของท้าวกะหมังกุหนิงมาแจ้งผลของการไปเข้าเฝ้าฯ ท้าวดาหาว่าอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ กล่าวท้าวดาหาไม่ตอบรับการสวามิภักดิ์ เพราะได้ยกให้หมันหมายกับจระกแล้ว ส่วนสิ่งของที่ให้นำไปถวายก็ให้นำกลับ และทูตบอกให้ท้าวดาหาเตรียมรับศึกไว้)

๑.๓ ท้าวกะหมังกุหนิงทำอะไรเมื่อทราบท้าวดาหาปฏิเสธการสวามิภักดิ์

(ตัวอย่างคำตอบ ท้าวกะหมังกุหนิงโกรธและเร่งจัดเตรียมทัพไปตีเมืองดาหา)

๑.๔ การจัดกองทัพของท้าวกะหมังกุหนิงเป็นอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ให้วิหยาสะก่าอยู่กองหน้า ท้าวประหมันและท้าวปาหยังเป็นกองหลัง และท้าวกะหมังกุหนิงจะเป็นแม่ทัพคอยหนุนทัพของวิหยาสะก่า)

๑.๕ การทำนายดวงชะตาของท้าวกะหมังกุหนิงและวิหยาสะก่าเป็นอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ทั้งสองพระองค์มีดวงถึงฆาต จะต้องพ่ายแพ้ในการทำศึก)

๑.๖ ท้าวกะหมังกุหนิงทำอะไรเมื่อทราบคำทำนาย

(ตัวอย่างคำตอบ ท้าวกะหมังกุหนิงไม่เชื่อ และจะนำทัพไปตีเมืองดาหา)

ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้ (Processing)

๒. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม เพื่อร่วมกันวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำประพันธ์ในบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : ท้าวกะหมังกุหนิงจัดทัพไปเมืองดาหา

• นักเรียนคิดว่าความเชื่อเรื่องการทำนายดวงชะตา มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตของคนไทยอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ความเชื่อเรื่องนี้ยังคงปรากฏอยู่อย่างกว้างขวางในกลุ่มคนทุกเพศทุกวัย เมื่อชีวิตมีปัญหา คนก็มักจะฟังสิ่งลึกลับเพื่อเป็นกำลังใจอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่เห็นด้วยกับความเชื่อนี้ เราควรดำเนินชีวิตของเราเองอย่าหวังพึ่งโชคชะตา เราเป็นผู้กำหนดชีวิตของเราเองได้ ไม่ใช่ดวงชะตากำหนด)

กิจกรรมนี้สร้างเสริมทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ด้านการร่วมมือทำงานเป็นทีม

๓. นักเรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอด ได้ว่า

- บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : ท้าวภายหลังให้ตำมะหงงยกกองทัพไปช่วยเมืองดาหา, ท้าวกะหมังกุหนิงยกกองทัพไปกรุงดาหา เป็นตอนหนึ่งจากเรื่อง อิเหนาที่กล่าวถึงการจัดทัพและการเดินทัพของท้าวกะหมังกุหนิงไปยังเมืองดาหา โดยในเนื้อเรื่องได้สะท้อนวัฒนธรรม ค่านิยม และความเชื่อของสังคมไทย ทั้งในด้านการแต่งกาย การทำนายดวงชะตา การจัดกระบวนทัพในสมัยก่อน สิ่งของเครื่องใช้ของคนในสมัยก่อน คำศัพท์และการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : ท้าวกะหมังกุหนิงจัดทัพไปเมืองดาหา จะทำให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง คำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง มองเห็นวิถีชีวิต แนวคิด ความเชื่อด้านการแต่งกาย การทำนายดวงชะตา การจัดทัพเพื่อทำศึก สิ่งของเครื่องใช้ของคนในสมัยก่อน และมองเห็นข้อคิดที่สะท้อนจากการกระทำของตัวละคร

๙. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๒. แบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ O-NET : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๓. แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

๑๐. การประเมินการเรียนรู้

๑. ประเมินความรู้ เรื่อง บทละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : ท้าวภายหลังให้ตำมะหงงยกกองทัพไปช่วยเมืองดาหา, ท้าวกะหมังกุหนิงยกกองทัพไปกรุงดาหา (K) ด้วยแบบทดสอบ
๒. ประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม (P) ด้วยแบบประเมิน
๓. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านซื่อสัตย์สุจริต มุ่งมั่นในการทำงาน และรักความเป็นไทย (A) ด้วยแบบประเมิน

๑๑. แบบประเมินตามสภาพจริง (Rubrics)

แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
กระบวนการทำงานกลุ่ม	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน และมีการชี้แจงเป้าหมายการทำงาน มีการปฏิบัติงานร่วมกัน อย่างร่วมมือร่วมใจ พร้อมกับการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน มีการชี้แจงเป้าหมายอย่างชัดเจนและ ปฏิบัติงานร่วมกัน แต่ไม่มีการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทเฉพาะหัวหน้า ไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจน ปฏิบัติงานร่วมกัน ไม่ครบทุกคน	ไม่มีการกำหนดบทบาทสมาชิก และไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย สมาชิก ต่างคนต่างทำงาน

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ _____
(_____)

ตำแหน่ง _____

บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

ครูผู้สอน _____

(นางสาวพรนภา แก้วอรุณ)

วันที่บันทึก _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔
เรื่อง เดินทางท่องโลกอิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง (๓)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๑ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๒ วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต

ตัวชี้วัดปลายทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๖ ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิง

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- อธิบายบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : กองทัพท้าวกะหมังกุหนิงถึงกรุงดาหา, กองทัพเมืองสิงห์ติดส่าห์กับเมืองกาหลังถึงกรุงดาหาและสุหรานางงเข้าเฝ้าท้าวดาหา, อิเหนารับสารท้าวกูเรปัน, ท้าวหมันหยารับสารท้าวกูเรปัน, อิเหนาลานางจินตะหรา นางมาหารัศมี และนางสการะวาตี (K)
- อ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่กำหนด (P)
- ปฏิบัติตามกติกากำหนดไว้ในชั้นเรียน (A)
- อนุรักษ์ภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติ (A)

๓. สารสำคัญ

บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : กองทัพท้าวกะหมังกุหนิงถึงกรุงดาหา, กองทัพเมืองสิงห์ติดส่าห์กับเมืองกาหลังถึงกรุงดาหาและสุหรานางงเข้าเฝ้าท้าวดาหา, อิเหนารับสารท้าวกูเรปัน, ท้าวหมันหยารับสารท้าวกูเรปัน, อิเหนาลานางจินตะหรา นางมาหารัศมี และนางสการะวาตี กล่าวถึงกองทัพของท้าวกะหมังกุหนิงที่ยกเข้ามาประชิดเมืองดาหา และท้าวกูเรปันส่งสารไปยังเมืองหมันหยาเพื่อให้อิเหนา

และท้าวหมื่นยายกกองทัพมาช่วยเมืองดาหาทำการรบ อิเหนาจึงลางจันทะหรานางมาหยารัศมี และนางสการะวาตี โดยในเนื้อเรื่องตอนนี้แสดงถึงคุณค่าด้านวรรณศิลป์ จากการใช้ภาษาในสารของ ท้าวกูเรปันที่ส่งไปยังเมืองหมื่นหยยา สะท้อนวัฒนธรรมและความเชื่อของสังคมไทยด้านการตั้งค่าย ตามตำราพิชัยสงคราม การเรียนรู้บทละครเรื่องนี้จะทำให้นักเรียนเห็นความงามด้านการใช้ภาษา แนวคิด ความเชื่อของผู้คนในอดีต เกิดความเข้าใจและรับรู้ถึงอารมณ์จากการอ่านวรรณคดี และมองเห็นข้อคิด ที่สะท้อนจากการกระทำของตัวละครภายในเรื่อง

๔. สารการเรียนรู้

บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง : กองทัพท้าวกะหมิงกุหนิงถึงกรุงดาหา, กองทัพเมือง สิงหัดสำหรับกับเมืองกาหลังถึงกรุงดาหาและสุหรานางเข้าเฝ้าท้าวดาหา, อิเหนารับสารท้าวกูเรปัน, ท้าวหมื่นหยารับสารท้าวกูเรปัน, อิเหนาลางจันทะหรานางมาหยารัศมี และนางสการะวาตี

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
 - ๑.๑ ทักษะการอ่าน
 - ๑.๒ ทักษะการเขียน
 - ๑.๓ ทักษะการฟัง การดู และการพูด
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา
๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ซื่อสัตย์สุจริต
๒. มุ่งมั่นในการทำงาน
๓. รักความเป็นไทย

๗. คำถามสำคัญ

พระราชสาส์นของท้าวกูเรปันที่ส่งให้อิเหนามีความโดดเด่นอย่างไร จึงทำให้อิเหนาต้องยกทัพกลับไปช่วย เมืองดาหารบกับกองทัพของท้าวกะหมิงกุหนิง

๘. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps

ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล (Gathering)

๑. นักเรียนร่วมกันอ่านคำประพันธ์ บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : กองทัพ ท้าวกะหมังกุหนิงถึงกรุงดาหา จากหนังสือเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม แล้วร่วมกันสนทนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

๑.๑ จากบทประพันธ์ที่นักเรียนได้อ่านออกเสียงข้างต้น เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วเกิดความรู้สึกอย่างไร และบทประพันธ์ได้แสดงให้เห็นภาพที่ชัดเจนหรือไม่ อย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ การใช้ภาษาของคำประพันธ์นี้ เป็นการใช้ภาษาที่ทำให้เกิดภาพเป็นอย่างดี มีอารมณ์หวาดกลัว ตื่นเต้น เห็นถึงสัญญาณการเอาตัวรอดของมนุษย์ได้อย่างชัดเจน)

๑.๒ ท้าวดาหาแก้ปัญหาอย่างไร เมื่อท้าวกะหมังกุหนิงยกทัพมาประชิดเมืองดาหา

(ตัวอย่างคำตอบ สั่งให้ทหารของเมืองขึ้นมาตั้งค่ายรอบเมืองเป็น ๒ ชั้น และให้ท้าวพระยาทั้งหลายมาตั้งค่ายรอบเมืองไว้)

๑.๓ ท้าวกะหมังกุหนิงใช้การตั้งค่ายแบบใด

(ตั้งค่ายแบบนามตามตำราพิชัยสงคราม)

๑.๔ ท้าวดาหากล่าวถึงสาเหตุที่ต้องทำศึกกับท้าวกะหมังกุหนิงว่าอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ เพราะท้าวดาหาไม่ยกบุษบาให้อภิเษกกับวิหยาสะก้า และต้องการประชิดอิเหนาที่ไม่ยอมอภิเษกกับบุษบา)

๑.๕ ใครคือผู้มาช่วยเหลือท้าวดาหาเป็นคนแรก

(สุหรานากง)

๑.๖ ท้าวดาหารู้สึกอย่างไรเมื่อทราบว่าอิเหนาจะมาช่วยในการทำศึก

(ตัวอย่างคำตอบ รู้สึกโกรธและไม่พอใจ เพราะอิเหนาเป็นสาเหตุให้เกิดสงครามในครั้งนี้)

๒. นักเรียนร่วมกันอ่านคำประพันธ์บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : อิเหนารับสาร ท้าวกูเรปัน, ท้าวหมันหยารับสารท้าวกูเรปัน, อิเหนาลานางจินตะหรา นางมาหยารัศมี และนางสการะวาตี จากหนังสือเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม แล้วร่วมกันสนทนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

๒.๑ พระราชสาส์นของท้าวกูเรปันมีเนื้อความว่าอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ กองทัพของท้าวกะหมังกุหนิงเข้ามาประชิดเมืองดาหา แล้วให้อิเหนารับไปช่วย ถึงแม้ว่าอิเหนาจะไม่สนใจบุษบา แต่ทั้งคู่ก็เป็นบ้านพี่เมืองน้องกัน และท้าวดาหาก็ก็น่าเป็นอา ปัญหาที่เกิดขึ้นก็เพราะอิเหนาที่ทำให้เสียค่าสัตย์ ครั้นนี้ควรคิดให้รอบคอบ หากอิเหนาไม่ไปช่วยก็ขอให้ตัดความเป็นพ่อลูกกัน)

๒.๒ อิเหนาตัดสินใจไปช่วยรบร่วมกับท้าวดาหาหรือไม่ เพราะเหตุใด

(ตัวอย่างคำตอบ อิเหนาไปช่วยรบ เพราะอิเหนาเกรงคำบิดาที่กล่าวว่าจะตัดพ่อตัดลูก)

- ๒.๓ เนื้อความในพระราชสาส์นที่ท้าวหมั่นหย่าได้รับเป็นอย่างไร
(ตัวอย่างคำตอบ ท้าวหมั่นหย่ามีพระราชธิดาที่แต่งตัวไว้อย่างสวยงาม อีเหนาจึงมาหลงรักจนละทิ้งคู่นั้น
อย่างบุชบา ทำให้เกิดศึกสงคราม หากไม่ไปช่วยก็ควรจะตัดญาติกัน)
- ๒.๔ ท้าวหมั่นหย่าทำอะไรเมื่อได้อ่านพระราชสาส์น
(ตัวอย่างคำตอบ ตัดสินใจให้อีเหนารับไปช่วยเมืองดาหา)
- ๒.๕ จินตหรารู้สึกอย่างไรเมื่อทราบว่าอีเหนาต้องไปเมืองดาหา
(ตัวอย่างคำตอบ รู้สึกโกรธ ไม่พอใจ เพราะคิดว่าอีเหนาจะไปหานางบุชบา)
- ๒.๖ อีเหนาทำอะไรเพื่อให้จินตหราเข้าใจเหตุที่ต้องไปเมืองดาหา
(ตัวอย่างคำตอบ พูดอธิบายเกี่ยวกับเหตุการณ์ซึ่งตัวบุชบา)

ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้ (Processing)

๓. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำประพันธ์ บทละครเรื่อง อีเหนา
ตอน ศีกะหมิงกุหนิง : กองทัพท้าวกะหมิงกุหนิงถึงกรุงดาหา โดยตอบคำถาม ดังนี้
- ๓.๑ สงครามครั้งนี้เกิดขึ้นเพราะอะไร
(ตัวอย่างคำตอบ เพราะอีเหนาไม่ยอมแต่งงานกับบุชบาซึ่งเป็นคู่หมั้น จึงทำให้เกิดความวุ่นวาย)
- ๓.๒ ท้าวดาหาตัดสินใจถูกต้องหรือไม่ที่ไม่ยกบุชบาให้กับวิหยาสะก้า
(ตัวอย่างคำตอบ ท้าวดาหาตัดสินใจได้ถูกต้อง เพราะตนได้ยกบุชบาให้จระก้าไปแล้ว จะยกให้
วิหยาสะก้าอีกไม่ได้)
๔. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม เพื่อวิเคราะห์ตัวอย่างคำประพันธ์ที่กำหนด แล้วร่วมกัน
อภิปรายแสดงความคิดเห็นจากคำประพันธ์ โดยตอบคำถาม ดังนี้

“แรมร้อนนอนป่าสับห้าววัน ได้ข่าวปัจจามิตรติดพารา	ก็ลุถึงเขตขันฑ์ดาหา ก็เร่งยกโยธาเข้ากรุงไกร”
“จึงมีบัญชาปราศรัย ให้ยกมาช่วยต่อตี	เราขอใจอนุชาทั้งสองศรี ก็เห็นชอบท่วงทีดีนัก”

- จากคำประพันธ์แสดงให้เห็นถึงสภาพสงครามลักษณะอย่างไร
(ตัวอย่างคำตอบ สมัยก่อนมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในวงศ์ญาติ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันดี
ระหว่างคนในครอบครัว)

๕. นักเรียนกลุ่มเดิมวิเคราะห์ตัวอย่างคำประพันธ์ในตอน อิเหนาอ่านสารและร่ำลาจินตะหรา มาหารัศมีและสการะวาตี แล้วร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นจากคำประพันธ์ โดยตอบคำถาม ดังนี้

“ในลักษณะนั้นว่าปัจจามิตร	มาตั้งติดตามหากรุงใหญ่
จงเร่งรีบรีพลสกลไกร	ไปช่วยชิงชัยให้ทันที
ถึงไม่เลี้ยงบุษบาเห็นว่าชั่ว	แต่เขารู้ยั่วว่าตัวนั้นเป็นพี่
อันองค์ท้าวดาหาธิบดี	นั้นมีโชอาฤว่าไร
มาตรแมนเสียเมืองดาหา	จะพลอยอายชายหน้าฤหาไม่
ซึ่งเกิดศึกสาเหตุเภทภัย	ก็เพราะใครทำความไว้งามพิศตร
ครั้งหนึ่งก็ให้เสียวจา	อายชาวดาหาอาณาจักร
ครั้งนี้เร่งคิดตุงนัค	จะซ้ำให้เสียศักดิ์ก็ตามที
แมนมียกพลไกรไปช่วย	ถึงเราม้วยก็อย่ามาดูผี
อย่าดูทั้งเปลวอัคคี	แต่วันนี้ขาดกันจนบรรลัย”

ต้องยกทัพกลับไปช่วยเมืองดาหารบกกองทัพของท้าวกะหมิงกุนหนง

(ตัวอย่างคำตอบ การใช้วรรณศิลป์ในการเขียน คือ การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ในการต่อว่าอิเหนา เพื่อให้สำนึกต่อความผิดที่ตนได้กระทำ การใช้คำเปรียบเทียบกับท่อนที่ว่า “อย่าดูทั้งเปลวอัคคี แต่วันนี้ขาดกันจนบรรลัย” ทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพการแสดงอารมณ์และเจตนาที่ชัดเจนว่า หากไม่มาช่วยก็ไม่ต้องมาเผาผีกัน เป็นพระราชสาส์นที่ไม่มีถ้อยคำหยาบคาย แต่สร้างอารมณ์ความรู้สึกให้กับผู้อ่านได้เป็นอย่างดี)

กิจกรรมนี้สร้างเสริมทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ด้านการร่วมมือทำงานเป็นทีม

๖. นักเรียนทำใบงานที่ ๑๘ เรื่อง เชื่อมโยงวรรณคดีกับวิถีชีวิต แล้วร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง

๗. นักเรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอด ได้ว่า

- บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุนหนิง : กองทัพท้าวกะหมิงกุนหนิงถึงกรุงดาหา, กองทัพเมืองสิงห์หัดสำหรับกับเมืองกาหลังถึงกรุงดาหาและสุหรานากงเข้าเฝ้าท้าวดาหา, อิเหนารับสารท้าวกูเรปัน, ท้าวหมันหยารับสารท้าวกูเรปัน, อิเหนาลานางจินตะหรา นางมาหารัศมี และนางสการะวาตี กล่าวถึงกองทัพของท้าวกะหมิงกุนหนิงที่ยกเข้ามาประชิดเมืองดาหา และท้าวกูเรปันส่งสารไปยังเมืองหมันหยาเพื่อให้อิเหนายกกองทัพมาช่วยเมืองดาหาทำการรบ โดยในเนื้อเรื่องตอนนี้แสดงถึงคุณค่าด้านวรรณศิลป์ จากการใช้ภาษาในสารของท้าวกูเรปันที่ส่งไปยังเมืองหมันหยา สะท้อนวัฒนธรรมและความเชื่อของสังคมไทยในด้านการตั้งค่ายตามตำราพิชัยสงคราม การเรียนรู้บทละครเรื่องนี้ ท้าวกะหมิงกุนหนิงเข้าประชิดเมืองดาหา และอิเหนาอ่านสารและร่ำลาจินตะหรา มาหารัศมี และสการะวาตี จะทำให้นักเรียนเห็นความงามด้านการใช้ภาษา แนวคิด ความเชื่อของผู้คนในอดีต เกิดความเข้าใจและรับรู้ถึงอารมณ์จากการอ่านวรรณคดี และมองเห็นข้อคิดที่สะท้อนจากการกระทำของตัวละครภายในเรื่อง

๙. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)

๒. แบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ O-NET : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)

๓. แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

๑๐. การประเมินการเรียนรู้

๑. ประเมินความรู้ เรื่อง บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังकुหนิง : กองทัพท้าวกะหมังकुหนิง ถึงกรุงดาหา, กองทัพเมืองสิงห์ต่อสู้กับเมืองกาหลังถึงกรุงดาหาและสุหรานางเข้าเฝ้าท้าวดาหา, อิเหนารับสารท้าวกูเรปัน, ท้าวหมันหยารับสารท้าวกูเรปัน, อิเหนาลานางจินตะหรา นางมาหยารัศมี และนางสการะวาตี (K) ด้วยแบบทดสอบ
๒. ประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม (P) ด้วยแบบประเมิน
๓. ประเมินใบงาน เรื่อง เชื่อมโยงวรรณคดีกับวิถีชีวิต (P) ด้วยแบบประเมิน
๔. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านซื่อสัตย์สุจริต มุ่งมั่นในการทำงาน และรักความเป็นไทย (A) ด้วยแบบประเมิน

๑๑. แบบประเมินตามสภาพจริง (Rubrics)

แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
กระบวนการทำงานกลุ่ม	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน และมีการชี้แจงเป้าหมายการทำงาน มีการปฏิบัติงานร่วมกัน อย่างร่วมมือร่วมใจ พร้อมกับการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจนและ ปฏิบัติงานร่วมกัน แต่ไม่มีการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทเฉพาะหัวหน้า ไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจน ปฏิบัติงานร่วมกัน ไม่ครบทุกคน	ไม่มีการกำหนดบทบาทสมาชิก และไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย สมาชิกต่างคนต่างทำงาน

แบบประเมินใบงาน เรื่อง เชื่อมโยงวรรณคดีกับวิถีชีวิต

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
การวิเคราะห์ลักษณะเด่นของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังकुหนิง	วิเคราะห์ลักษณะเด่นของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังकुหนิง	วิเคราะห์ลักษณะเด่นของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังकुหนิง	วิเคราะห์ลักษณะเด่นของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังकुหนิง โดยเชื่อมโยงกับวิถี	วิเคราะห์ลักษณะเด่นของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังकुหนิง

โดยเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต ของสังคมในอดีต	โดยเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต ของสังคมในอดีต ได้ครบถ้วนถูกต้องตามประเด็น สามารถนำมา ยกตัวอย่าง สิ่งที่พบเห็นในสังคม ปัจจุบันได้อย่าง สัมพันธ์กัน	โดยเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของสังคมในอดีต ได้เกือบทั้งหมด สามารถนำมา ยกตัวอย่าง สิ่งที่พบเห็นในสังคม ปัจจุบันได้อย่าง สัมพันธ์กัน	ชีวิตของสังคมในอดีต ได้เพียงบางส่วน สามารถนำมา ยกตัวอย่าง สิ่งที่พบเห็นในสังคม ปัจจุบันได้อย่าง สัมพันธ์กัน	โดยเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของสังคมในอดีต ได้ โดยมีครูคอยให้ คำแนะนำเพิ่มเติม
---	--	---	--	---

ใบงานที่ ๑๘ เรื่อง เชื่อมโยงวรรณคดีกับวิถีชีวิต

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____
ชื่อ _____ เลขที่ _____ ชั้น _____

ได้ _____ คะแนน
คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

นักเรียนพิจารณาคำประพันธ์ที่กำหนด แล้วตอบคำถาม

๑.

เมื่อนั้น
คลี่สารสมเด็จพระบิดา

พระโณมยวงศ์อู่สัณหา
พลาทนต์ทศนาทันใด

- สะท้อนให้เห็นลักษณะเด่นของสังคมในอดีตอย่างไร

๒.

บัดนั้น
รับรสพจนารถภูวนาย
เทียบดูดวงชะตาพระทรงยศ
ทั้งชั้นโชคโยคยามยาตรา
จึงทูลว่าถ้ายกวันพรุ่งนี้
งดยุ่อย่าเสด็จสักเจ็ดวัน
ขอพระองค์จงกำหนดงดยาตรา
อันการยุทธ์ยังชิงชัย

พระโหราราชครูผู้ใหญ่
คลี่ตำรับขับไล่ไปมา
กับโอรสถึงฆาตชันษา
พระเคราะห์ขัดฤกษ์พาสารพัน
จะเสียชัยไพร่เป็นแม่นมั่น
ถ้าพินันท์ก็เห็นไม่เป็นไร
ฟังคำโหราฤกษ์ใหม่
หนักหน่วงน้ำพระทัยดูให้ดี

- สะท้อนความเชื่ออะไร และความเชื่อนั้นยังมีอิทธิพลต่อสังคมไทยในยุคปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร

๓.

ขึ้นเกยภิรมย์ที่ประทับ

พร้อมหมู่อำมาตย์มาตยา

พอได้ศุภฤกษ์ก็ลั่นฆ้อง

บุโรหิตพินไม้ข่มนาม

ทัพหน้าทัพหลวงทัพหลัง

ทหารโบทองทองกระบี่ครุฑ

ชีพ่อก็ก่เบิกโขลงทวาร

เสด็จทรงช้างที่นั่งหลังคา

ผันพักตร์สู่พายัพทิศา

โหราริบตีชีพราหมณ์

ประโคนศึกก็ก้องท้องสนาม

ทำตามตำราพิชัยยุทธ

พร้อมพรังตั้งโห่ฮึงอุตม์

ฝรั่งจุดปืนใหญ่ให้สัญญาณ

โอมอ่านอาคมคาถา

คลาเคลื่อนโยธาทุกหมวดกอง

- สะท้อนให้เห็นคุณค่าของสังคมในอดีตอย่างไร

๔.

เมื่อนั้น

แจ้งว่าอิเหนาสุริยวงศ์

มีความเกษมสันต์หรรษา

ด้วยนัดดาเรื่องอิทธิฤทธิ์

พระเปรมปรีดิ์ดีใจอยู่ในพักตร์

จึงแยมเยื่อนเอื้อนโอษฐ์อภิปราย

ตำมะหงงไปบอกให้ถ้วนถี่

เชิญให้เข้ามาในพารา

พระปิ่นปักนคเรศสูงส่ง

มาช่วยรณรงค์ราวี

ดังได้ผ่านเมืองฟ้าราศี

เห็นว่าบุรีไม่อันตราย

มิให้ประจักษ์คนทั้งหลาย

ซึ่งหลานชายของเราอุตสาหมา

ว่ากูนี้ขอบใจนักหนา

จะได้พักโยธาให้สำราญ

- ปรากฏวัฒนธรรมใดของสังคมไทย และยังมีให้เห็นในปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร

เฉลยใบงานที่ ๑๘ เรื่อง เชื่อมโยงวรรณคดีกับวิถีชีวิต

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____
ชื่อ _____ เลขที่ _____ ชั้น _____

ได้ _____ คะแนน
คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

นักเรียนพิจารณาคำประพันธ์ที่กำหนด แล้วตอบคำถาม (ตัวอย่างคำตอบ)

๑.

เมื่อนั้น
คลี่สารสมเด็จพระบิดา

พระโณมยวงศ์อรัญญะ
พลาทนต์ทศนาพันใด

- สะท้อนให้เห็นลักษณะเด่นของสังคมในอดีตอย่างไร

(สะท้อนให้เห็นว่าการติดต่อกันในสมัยอดีตจะใช้จดหมายเป็นหลัก)

๒.

บัดนั้น
รับรสพจนารถภูไฉน
เทียบดูดวงชะตาพระทรงยศ
ทั้งชั้นโชคโยคยามยาตรา
จึงทูลว่าถ้ายกวันพรุ่งนี้
งดยออย่าเสด็จสักเจ็ดวัน
ขอพระองค์จงกำหนดงดยาตรา
อันการยุทธ์ยังชิงชัย

พระโหราาชครุผู้ใหญ่
คลี่ตำรับขับไล่ไปมา
กับโอรสถึงฆาตชันษา
พระเคราะห์หัดฤกษ์พาสารพัน
จะเสียชัยไพร่เป็นแม่นมั่น
ถ้าพันนั้นก็เห็นไม่เป็นไร
ฟังคำโหราฤกษ์ใหม่
หนักหน่วงน้ำพระทัยดูให้ตี

- สะท้อนความเชื่ออะไร และความเชื่อนั้นยังมีอิทธิพลต่อสังคมไทยในยุคปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร

(สะท้อนความเชื่อเรื่องโหราศาสตร์ การดูดวง ความเชื่อนี้ยังมีอิทธิพลต่อคนในยุคปัจจุบัน เช่น

คนในปัจจุบันยังคงตรวจดวงชะตากับหมอดู โหราในเรื่องอืเหนาอาจเทียบได้กับหมอดู

ในปัจจุบัน หากหมอดูทำนายว่าดวงถึงฆาตก็ต้องสะเดาะเคราะห์พ่อนหนักให้กลายเป็นเบา

ส่วนความเชื่อเกี่ยวกับฤกษ์ยามดีก็ยังคงมีอิทธิพลเช่นกัน เช่น สังเกตจากการวางเสาเอกในการ
ก่อสร้างบ้านเรือน)

๓.

ขึ้นเกยกิริณีที่ประทับ

ผืนพัศตร์สู่พายัพพิศา

พร้อมหมู่อำมาตย์มาตยา

โหราริบัติชีพรามณ

พอได้ศุภฤกษ์ก็ลั่นข้อง

ประโคมศึกก็ก้องท้องสนาม

บุโรหิตพินไม้ข่มนาม

ทำตามตำราพิชัยยุทธ

ทัพหน้าทัพหลวงทัพหลัง

พร้อมพรังตั้งให้อึงอูม

ทหารโบกธงทองกระบี่ครุฑ

ฝรั่งจุดปืนใหญ่ให้สัญญาณ

ชีพ่อกี้เบิกโขลงทวาร

โอมอ่านอาคมคาถา

เสด็จทรงช้างที่นั่งหลังคา

คลาเคลื่อนโยธาทุกหมวดกอง

- สะท้อนให้เห็นคุณค่าของสังคมในอดีตอย่างไร

(สะท้อนให้เห็นความเชื่อเรื่องการจัดตั้งทัพตามตำราพิชัยสงคราม การเคลื่อนทัพ การทำพิธีตัดไม้ข่มนาม พิธีโขลงทวาร ซึ่งเป็นความเชื่อในเรื่องของการออกรบ)

๔.

เมื่อนั้น

พระปิ่นปักนกระตสูงส่ง

แจ้งว่าอิเหนาสुरิยวงศ์

มาช่วยรณรงค์ราวี

มีความเกษมสันต์หรรษา

ดังได้ผ่านเมืองฟาราตี

ด้วยนิตดาเรื่องอิทธิฤทธิ์

เห็นว่าบุรีไม้อันตราย

พระเปรมปรีดีดีใจอยู่ในพัศตร์

มิให้ประจักษ์คนทั้งหลาย

จึงแยมเยื่อนเอื้อนโอษฐ์อภิปราย

ซึ่งหลานชายของเราอุตสาหมา

ตำมะหงงไปบอกให้ถ้วนถี่

ว่ากูนี้ขอบใจนักหนา

เชิญให้เข้ามาในพารา

จะได้พักโยธาให้สำราญ

- ปรากฏวัฒนธรรมใดของสังคมไทย และยังมีให้เห็นในปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร

(ปรากฏวัฒนธรรมไทยในเรื่องการต้อนรับแขกที่มาถึงหรือมาเยี่ยมเยียน ผู้ที่เป็นเจ้าบ้านจะให้การต้อนรับผู้ที่มาเยือนเป็นอย่างดี เพื่อให้ผู้มาเยือนเยือนรู้สึกถึงความเป็นกันเอง แสดงถึงความเป็นมิตร และการมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของคนไทย ซึ่งในสังคมปัจจุบันก็ยังปรากฏให้เห็นอยู่ เป็นวัฒนธรรมที่ดีงาม)

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ _____

(_____)

ตำแหน่ง _____

บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

ครูผู้สอน _____

(นางสาวพรนภา แก้วอรุณ)

วันที่บันทึก _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕
เรื่อง เดินทางท่องโลกอิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง (๔)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๑ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๒ วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต

ตัวชี้วัดปลายทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๖ ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิง

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- อธิบายบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : อิเหนาถวายบังคมลาพระตูหมันหยาและยกกองทัพไปกรุงดาหา, อิเหนาพบกะหัดตะปาดิ, อิเหนายกกองทัพถึงกรุงดาหา, สุหรานากงไปสมทบกับอิเหนา, อิเหนามีบัญชาให้จัดทัพเตรียมรบท้าวกะหมังกุหนิง (K)
- อ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่กำหนด (P)
- ปฏิบัติตามกติกาที่กำหนดไว้ในชั้นเรียน (A)
- อนุรักษ์ภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติ (A)

๓. สารสำคัญ

บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : อิเหนาถวายบังคมลาพระตูหมันหยาและยกกองทัพไปกรุงดาหา, อิเหนาพบกะหัดตะปาดิ, อิเหนายกกองทัพถึงกรุงดาหา, สุหรานากงไปสมทบกับอิเหนา, อิเหนามีบัญชาให้จัดทัพเตรียมรบท้าวกะหมังกุหนิง กล่าวถึงการเคลื่อนทัพของอิเหนาจากเมืองหมันหยาไปยังเมืองดาหา และการจัดเตรียมทัพเพื่อทำสงครามระหว่างฝ่ายท้าวกะหมังกุหนิงและฝ่ายท้าวดาหา โดยในเรื่องตอนนี้ ได้สะท้อนวัฒนธรรม ค่านิยม และความเชื่อของสังคมไทยในด้านการแต่งกาย

ของตัวละคร การตั้งค่ายตามตำราพิชัยสงคราม และการต้อนรับแขกของคนไทย อีกทั้งยังปรากฏวรรณศิลป์ที่โดดเด่นของการประพันธ์ในตอนบทนิราศ การเรียนรู้บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง จะทำให้นักเรียนเห็นความงามด้านวรรณศิลป์ แนวคิด ความเชื่อของผู้คนในอดีต เกิดความเข้าใจและรับรู้ถึงอารมณ์จากการอ่านวรรณคดี และมองเห็นข้อคิดที่สะท้อนจากการกระทำของตัวละคร

๔. สารการเรียนรู้

บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง : อิเหนาถวายบังคมลาละตูหมันหย่าและยกกองทัพไปกรุงดาหา, อิเหนาพบกะหริดตะปาดิ, อิเหนายกกองทัพถึงกรุงดาหา, สุหรานางงไปสมทบกับอิเหนา, อิเหนามีบัญชาให้จัดทัพเตรียมรบท้าวกะหมิงกุหนิง

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
 - ๑.๑ ทักษะการอ่าน
 - ๑.๒ ทักษะการเขียน
 - ๑.๓ ทักษะการฟัง การดู และการพูด
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา
๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ซื่อสัตย์สุจริต
๒. มุ่งมั่นในการทำงาน
๓. รักความเป็นไทย

๗. คำถามสำคัญ

บทประพันธ์จากตอนที่อิเหนาเดินทัพไปยังเมืองดาหา ปรากฏคุณค่าด้านวรรณศิลป์อย่างไร

๘. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps

ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล (Gathering)

๑. นักเรียนร่วมกันอ่านคำประพันธ์บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง : อิเหนาถวายบังคม ลาระตูหมันหย้าและยกกองทัพไปกรุงดาหา, อิเหนาพบกะหรัตะปาตี, อิเหนายกกองทัพถึงกรุงดาหา, สุหรานางไปสมทบกับอิเหนา, อิเหนามีบัญชาให้จัดทัพเตรียมรบทำวกะหมิงกุหนิง จากหนังสือเรียนวรรณคดี และวรรณกรรม แล้วร่วมกันสนทนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

๑.๑ การแต่งกายของอิเหนาเป็นอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ใช้ภาษาทรงลายกระหนก เน้นบริข ใสสังวาล ทับทรวง แหวน มงกุฏ และห้อยอุบะ)

๑.๒ อิเหนารู้สึกอย่างไรเมื่อต้องเดินทางจากเมืองหมันหย้า

(ตัวอย่างคำตอบ รู้สึกเศร้า และคิดถึงนางจินตะหรา มาหารัศมี และสการะวาตี)

๑.๓ ประสันตาท่าอย่างไรเมื่อเห็นว่าอิเหนาโศกเศร้า

(ตัวอย่างคำตอบ แกล้งพูดว่าป่าแห่งนี้มีความแปลกไม่เหมือนป่าอื่น ๆ เป็นป่าที่น่าจะพา จินตะหรา มาหารัศมี และสการะวาตีมาเที่ยวเล่นหลังจบการทำศึก)

๑.๔ กองทัพของอิเหนามาพบกับกองทัพของใคร

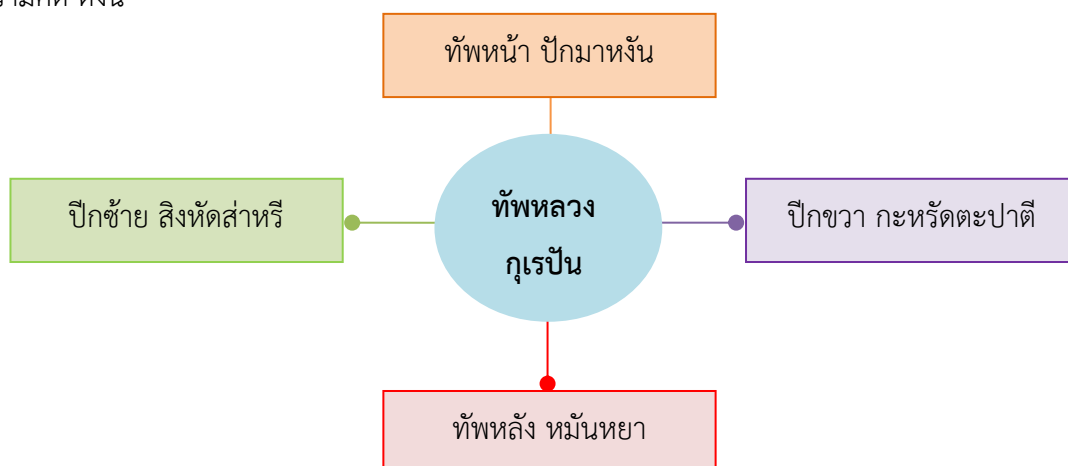
(กองทัพของกะหรัตะปาตี)

๒. นักเรียนร่วมกันอ่านคำประพันธ์บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง : อิเหนามีบัญชา ให้จัดทัพเตรียมรบทำวกะหมิงกุหนิง จากหนังสือเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม แล้วร่วมกันสนทนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

• บทประพันธ์กล่าวถึงเหตุการณ์ใด

(ตัวอย่างคำตอบ การเตรียมทัพของอิเหนา ทั้งการจัดกระบวนทัพ การใช้ช้างและม้าในการทำศึก และการแต่งกายในการรบ)

๓. นักเรียนอ่านบทประพันธ์และร่วมกันเขียนการจัดวางทัพของฝ่ายเมืองกูเรปัน โดยใช้แผนภาพ ความคิด ดังนี้

ขั้นตอนการวิเคราะห์และสรุปความรู้ (Processing)

๔. นักเรียนร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง : อิเหนาถวายบังคมลาระตูหมันหย้าและยกกองทัพไปกรุงดาหา, อิเหนาพบกะหริดตะปาดิ, อิเหนายกกองทัพถึงกรุงดาหา, สุหรานางงไปสมทบกับอิเหนา, อิเหนามีบัญชาให้จัดทัพเตรียมรบ ท้าวกะหมิงกุหนิง โดยตอบคำถาม ดังนี้

๔.๑ การเคลื่อนขบวนทัพมีลักษณะอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ในการเคลื่อนขบวนทัพจะมีการประโคมเครื่องดนตรีและมีข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ทำพิธีตัดไม้ข่มนาม ทหารโห่ร้อง โบกธงและมีการยิงปืนใหญ่ มีพิธีกรรมเพื่อเรียกขวัญและกำลังใจให้กับทหาร)

๔.๒ ภาษาที่ใช้ในการบรรยายขบวนทัพมีลักษณะอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ การใช้ภาษาบรรยายข้าง ซึ่งเป็นพาหนะสำคัญในการทำศึก มีการประดับช้าง อย่างสวยงาม ทำให้จินตนาการเห็นภาพอย่างชัดเจน มีการเล่นทั้งสัมผัสสระและสัมผัสพยัญชนะ เช่น “สองหูพู่ห้อยพริ้วแพรว จงกลแก้วแวววาวดาวกุดั่น ปกตระพองพรรณรายข่ายสุวรรณ ผูกขนกั๊กกรั่นริงรัต”)

๔.๓ นักเรียนคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับพฤติกรรมของอิเหนาที่เสียน้ำตาเพราะความรัก

(ตัวอย่างคำตอบ อิเหนาเป็นชายชาตินักรบ ไม่ควรมีพฤติกรรมนี้ แต่พฤติกรรมนี้สะท้อนลักษณะนิสัยพื้นฐานของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี ต่อให้เข้มแข็งแค่ไหนก็ต้องมีอารมณ์เศร้าบ้างเป็นธรรมดา)

๕. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม เพื่อวิเคราะห์คำประพันธ์ในตอน อิเหนาเคลื่อนทัพไปเมืองดาหา โดยตอบคำถาม ดังนี้

“ว่าพลางทางชมคณานก	โผนผกจับไม้อิงมี
เบญจวรรณจับวัลย์ชาติ	เหมือนวันพีเกลสามสุตมา
นางนวลจับนางนวลนอน	เหมือนพีแนบนวลสมรจินตะหรา
จากพราภักจับจากจ่านรรจา	เหมือนจากนางสการะวาตี
แขกเต้าจับเต้าร้างร้อง	เหมือนร้างห้องมาหยาห์ศรี
นกแก้วจับแก้วพาที	เหมือนแก้วพีทั้งสามสิ่งความมา
ตระเวนไพรร้อนร้องตระเวนไพร	เหมือนเวรใดให้นิราศเสนาหา
เค้าโมงจับโมงอยู่เอกา	เหมือนพินับโมงมาเมื่อไกลนาง
คับแค้นจับเค้านโศซเดี่ยว	เหมือนเปล่าเปลี่ยวคับใจในไพรกว้าง
ชมวิหคนกไม่ไปตามทาง	คะนึ่งนางพลางรีบโยธี”

- บทประพันธ์จากตอนที่อิเหนาเดินทางไปยังเมืองดาหา ปรากฏคุณค่าด้านวรรณศิลป์อย่างไร (ตัวอย่างคำตอบ เป็นการเล่นคำพ้องเสียงระหว่างชื่อนกกับชื่อต้นไม้ที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน อันเป็นการแสดงถึงความสามารถของกวี และยังมีท่วงทำนองของนิราศด้วย คือ เห็นสิ่งใดที่ชื่อชวนให้นึกถึงนางอันเป็นที่รักก็จะพรรณนาถึงความรักที่มีต่อนาง)

กิจกรรมนี้สร้างเสริมทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ด้านการร่วมมือทำงานเป็นทีม

๖. นักเรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอด ได้ว่า

- บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนึ่ง : อิเหนาถวายบังคมลาละตูหมันหยาและยกกองทัพไปกรุงดาหา, อิเหนาพบกะหรีตตะปาตี, อิเหนายกกองทัพถึงกรุงดาหา, สุหรานางงไปสมทบกับอิเหนา, อิเหนามีบัญชาให้จัดทัพเตรียมรบทำวกะหมิงกุหนึ่ง กล่าวถึงการเคลื่อนทัพของอิเหนาจากเมืองหมันหยาไปยังเมืองดาหา และการจัดเตรียมทัพเพื่อทำสงครามระหว่างฝ่ายทำวกะหมิงกุหนึ่งและฝ่ายทำวดาหา โดยในเนื้อเรื่องตอนนี้ได้สะท้อนวัฒนธรรม ค่านิยม และความเชื่อของสังคมไทยในด้านการแต่งกายของตัวละคร การตั้งค่ายตามตำราพิชัยสงคราม และการต้อนรับแขกของคนไทย อีกทั้งยังปรากฏวรรณศิลป์ที่โดดเด่นของการประพันธ์ในตอนบทนิราศ การเรียนรู้บทละคร จะทำให้นักเรียนเห็นความงามด้านวรรณศิลป์ แนวคิด ความเชื่อของผู้คนในอดีต เกิดความเข้าใจและรับรู้ถึงอารมณ์จากการอ่านวรรณคดี และมองเห็นข้อคิดที่สะท้อนจากการกระทำของตัวละคร

๙. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๒. แบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ O-NET : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๓. แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

๑๐. การประเมินการเรียนรู้

๑. ประเมินความรู้ เรื่อง บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง : อิเหนาถวายบังคมลาละตูหมันหย่า และยกกองทัพไปกรุงดาหา, อิเหนาพบกะหริดตะปาดิ, อิเหนายกกองทัพถึงกรุงดาหา, สุหรานาง ไปสมทบกับอิเหนา, อิเหนามีบัญชาให้จัดทัพเตรียมรบทำวกะหมิงกุหนิง (K) ด้วยแบบทดสอบ
๒. ประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม (P) ด้วยแบบประเมิน
๓. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านซื่อสัตย์สุจริต มุ่งมั่นในการทำงาน และรักความเป็นไทย (A) ด้วยแบบประเมิน

๑๑. แบบประเมินตามสภาพจริง (Rubrics)

แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
กระบวนการทำงานกลุ่ม	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน และมีการชี้แจงเป้าหมายการทำงาน มีการปฏิบัติงานร่วมกัน อย่างร่วมมือร่วมใจ พร้อมกับการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจนและ ปฏิบัติงานร่วมกัน แต่ไม่มีการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทเฉพาะหัวหน้า ไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจน ปฏิบัติงานร่วมกัน ไม่ครบทุกคน	ไม่มีการกำหนดบทบาทสมาชิก และไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย สมาชิกต่างคนต่างทำงาน

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ _____
(_____)

ตำแหน่ง _____

บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

ครูผู้สอน _____

(นางสาวพรนภา แก้วอรุณ)

วันที่บันทึก _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖
เรื่อง เดินทางท่องโลกอิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง (๕)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๑ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๒ วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต

ตัวชี้วัดปลายทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๖ ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิง

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- อธิบายบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : กองทัพทั้งสองรบกัน, สังคามาระตารบ ฆ่าวิหยาสะกาดาย, อิเหนารบ ฆ่าท้าวกะหมังกุหนิงตาย, ระตูปาหยังกับประหมันยอมแพ้อิเหนา (K)
- อ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่กำหนด (P)
- ปฏิบัติตามกติกากำหนดไว้ในชั้นเรียน (A)
- อนุรักษ์ภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติ (A)

๓. สาระสำคัญ

บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : กองทัพทั้งสองรบกัน, สังคามาระตารบ ฆ่าวิหยาสะกาดาย, อิเหนารบ ฆ่าท้าวกะหมังกุหนิงตาย, ระตูปาหยังกับประหมันยอมแพ้อิเหนา กล่าวถึงเหตุการณ์การรบ ระหว่างฝ่ายวงศ์เทวัญและฝ่ายท้าวกะหมังกุหนิง ผลการรบปรากฏว่าฝ่ายท้าวกะหมังกุหนิง เป็นฝ่ายพ่ายแพ้และเสียชีวิตในการรบ โดยในเนื้อเรื่องตอนนี้ได้สะท้อนวัฒนธรรม ค่านิยมและความเชื่อของสังคมไทยในด้านการให้ความเคารพแก่ผู้ที่อาวุโสกว่า การพึ่งพาอาศัยช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และบทบาท

หน้าที่ของผู้หญิงในสมัยก่อน รวมทั้งยังสะท้อนข้อคิดจากการกระทำของตัวละครต่าง ๆ การเรียนรู้บทละครจะทำให้นักเรียนเห็นแนวคิด ความเชื่อของผู้คนในอดีต เกิดความเข้าใจและรับรู้ถึงอารมณ์จากการอ่านวรรณคดี และมองเห็นข้อคิดที่สะท้อนจากการกระทำของตัวละครต่าง ๆ ที่อยู่ในเรื่อง

๔. สารการเรียนรู้

บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง : กองทัพทั้งสองรบกัน, สังคามาระตารบ ฆ่าวิหยาสะกัตตาย, อิเหนารบ ฆ่าท้าวกะหมิงกุหนิงตาย, ระตูปาหยังกับประหมันยอมแพ้อิเหนา

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
 - ๑.๑ ทักษะการอ่าน
 - ๑.๒ ทักษะการเขียน
 - ๑.๓ ทักษะการฟัง การดู และการพูด
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา
๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ซื่อสัตย์สุจริต
๒. มุ่งมั่นในการทำงาน
๓. รักความเป็นไทย

๗. คำถามสำคัญ

การกระทำของท้าวกะหมิงกุหนิงถูกต้องหรือไม่ และการกระทำนั้นส่งผลกระทบอย่างไร

๘. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps

ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล (Gathering)

๑. นักเรียนร่วมกันอ่านคำประพันธ์ ในบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง : กองทัพทั้งสองรบกัน, สังคามาระตารบ ฆ่าวิหยาสะก่าตาย จากหนังสือเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม แล้วร่วมกันสนทนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

๑.๑ คำประพันธ์บรรยายภาพการต่อสู้ของทั้งสองฝ่ายว่าอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ฝ่ายท้าวกะหมิงกุหนิงเข้าโจมตีทัพอย่างแข็งขัน ส่วนฝ่ายอิเหนาใช้ปืนระดมยิงและเข้าต่อสู้กันด้วยดาบ กริช ทวน ธนู ต่างฝ่ายต่างตะลุมบอนจนทหารล้มตายเป็นจำนวนมากเลือดนองสนามรบ)

๑.๒ เพราะเหตุใดสังคามาระตาก็เข้าต่อสู้กับข้าศึกเพียงลำพัง

(ตัวอย่างคำตอบ เพราะสังคามาระตารู้สึกโกรธที่เห็นข้าศึกบุกเข้ามาโจมตี)

๑.๓ อิเหนากล่าวถึงสาเหตุที่ตนมาช่วยเมืองดาหารบว่าอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ อิเหนามาช่วยรบเพราะถือว่าเป็นพี่ต้องช่วยเหลือบุษบาผู้เป็นน้อง และบุษบาก็เป็นหญิงที่มีชาติตระกูลสูงศักดิ์ไม่ควรจะมาแย่งชิงตัวกัน)

๑.๔ ท้าวกะหมิงกุหนิงกล่าวถึงสาเหตุที่ตนมาศึกกับเมืองดาหารว่าอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ท้าวกะหมิงกุหนิงยกทัพมาเพื่อชิงตัวบุษบา ถึงแม้ว่าบุษบาจะหมั้นหมายแล้วแต่ก็ยังไม่ได้อภิเษกกับจรกา และการชิงตัวนี้ไม่ใช่สิ่งผิดเพราะมีธรรมเนียมมาแต่โบราณ)

๑.๕ บทเจรจาของสังคามาระตาและวิหยาสะก่ากล่าวถึงอะไรบ้าง

(ตัวอย่างคำตอบ กล่าวถึงการถามชื่อและความเป็นมาของชาติกำเนิดรวมถึงเมืองที่ปกครอง)

๑.๖ สังคามาระตาแนะนำตนเองว่าอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ตนเป็นโอรสของท้าวปุกมาหงันและเป็นอนุชาของอิเหนา)

๑.๗ วิหยาสะก่ากล่าวถึงสังคามาระตาว่าอย่างไร เมื่อทราบว่าเป็นพระอนุชาของอิเหนา

(ตัวอย่างคำตอบ กล่าวเย้ยหยันว่าสังคามาระตาไม่ใช่วงศ์เทวัญโดยกำเนิด)

๒. นักเรียนวิเคราะห์บทเจรจาระหว่างวิหยาสะก่ากับสังคามาระตามีน้ำเสียงอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ คำกล่าวของวิหยาสะก่า มีน้ำเสียงยั่วให้สังคามาระตาโกรธ ดังบทประพันธ์ที่ว่า “ตัวสืออยู่ปุกมาหงัน ไขว่ข้องสือแดหว่า เหตุใดว่าเป็นอนุชา นับในวงศ์การใด”)

๓. นักเรียนร่วมกันอ่านคำประพันธ์ ในบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง : อิเหนารบฆ่าท้าวกะหมิงกุหนิงตาย, ระตูปายังกับประหมั่นยอมแพ้อิเหนา จากหนังสือเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม แล้วร่วมกันสนทนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

๓.๑ เพราะเหตุใดอิเหนาจึงขอให้ท้าวกะหมังกุหนิงลงจากหลังม้ามาต่อสู้ด้วยกระบี่
(ตัวอย่างคำตอบ เพราะท้าวกะหมังกุหนิงมีความชำนาญในการต่อสู้บนหลังม้า ทำให้อิเหนาเอาชนะได้ง่าย)

๓.๒ ผลการต่อสู้ด้วยกระบี่ของอิเหนาและท้าวกะหมังกุหนิงเป็นอย่างไร
(ตัวอย่างคำตอบ ต่างฝ่ายต่างไม่สามารถเอาชนะกันได้)

๓.๓ อิเหนาเปลี่ยนจากการต่อสู้ด้วยกระบี่เป็นอาวุธใด
(กริช)

๓.๔ ท้าวกะหมังกุหนิงแพ้อิเหนาได้อย่างไร
(ตัวอย่างคำตอบ ท้าวกะหมังกุหนิงก้าวเท้าผิดพลาดทำให้อิเหนาใช้กริชแทงอกทะลุหลังของท้าวกะหมังกุหนิง)

๓.๕ เพราะเหตุใดท้าวปาหยังและท้าวประหม่นจึงขอยอมแพ้
(ตัวอย่างคำตอบ เพราะฝ่ายตนเองถูกทหารของฝ่ายอภัยเดชะเข้าตีกองทัพจนไม่สามารถสู้ได้ และเห็นว่าการต่อสู้ต่อไปจะทำให้เกิดผลเสียมากขึ้น)

๓.๖ ท้าวปาหยังและท้าวประหม่นทำอะไรเพื่อขอยอมแพ้ต่ออิเหนา
(ตัวอย่างคำตอบ ทั้งสองพระองค์มาขอเข้าเฝ้าฯ อิเหนา แล้วเข้ามาทำความเคารพและขอให้ละเว้นชีวิตของตน พร้อมทั้งจะนำเครื่องบรรณาการมาถวาย)

๓.๗ อิเหนาทำอะไรเมื่อท้าวปาหยังและท้าวประหม่นขอยอมแพ้
(ตัวอย่างคำตอบ อิเหนายกโทษให้และให้นำศพของทั้ง ๒ พระองค์กลับไปจัดพิธีศพ)

ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้ (Processing)

๔. นักเรียนวิเคราะห์คำประพันธ์ที่กำหนด จากนั้นร่วมกันแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ โดยตอบคำถาม ดังนี้

“ไฉนางเกิดในปทุมมา	สุริยวงศ์พงศานันหาไม่
จะมาช่วงชิงกันดังผลไม้	อันจะได้นางไปอย่าสงกา”

- จากคำประพันธ์ที่กำหนด นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร
(ตัวอย่างคำตอบ คิดว่าผู้หญิงในสมัยก่อนเป็นเพศที่ถูกเลือกไม่ใช่เป็นผู้เลือก ดังนั้นการกระทำของผู้ชายที่แย่งชิงกันเหมือนผู้หญิงเป็นผักเป็นปลาย่อมไม่สมควร ซึ่งแตกต่างจากปัจจุบันที่ผู้หญิงมีสิทธิ เสรีภาพในการเลือกคู่ครองมากขึ้น ปัญหาจึงไม่เกิดขึ้นในปัจจุบัน)

๕. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม เพื่อร่วมกันวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกกะหมังกุหนิง : กองทัพทั้งสองรบกัน, สังคามาระตารบ ฆ่าวิหยาสะก่าตาย, อิเหนารบ ฆ่าท้าวกะหมังกุหนิงตาย, ระตูปาหยังกับประหมั่นยอมแพ้อิเหนา โดยตอบคำถาม ดังนี้

๕.๑ การกระทำของท้าวกะหมังกุหนิงถูกต้องหรือไม่ และการกระทำนั้นส่งผลกระทบอย่างไร
(ตัวอย่างคำตอบ ไม่ถูกต้อง เพราะความโกรธทำให้ขาดสติ ทำสิ่งใดลงไปโดยไม่คิดให้รอบคอบ ทำให้เกิดความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่น)

๕.๒ “สุดแต่ว่าจิตพิศवास ก็นับเป็นวงศ์ญาติกันได้” สะท้อนสภาพสังคมไทยอย่างไร
(ตัวอย่างคำตอบ จากข้อความนี้สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมไทยมีการพึ่งพาช่วยเหลือกัน และมีการนับถือผู้อาวุโสกว่าเป็นเสมือนเครือญาติ ความมีน้ำใจเช่นนี้เป็นเสมือนเอกลักษณ์ประจำชาติอย่างหนึ่ง ซึ่งควรช่วยกันสืบสานต่อไป)

๕.๓ นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นว่า ถ้านักเรียนเป็นพ่อหรือแม่ นักเรียนจะทำเหมือนท้าวกะหมังกุหนิงหรือไม่

(ตัวอย่างคำตอบ ไม่ทำแบบนั้น ไม่ควรตามใจลูกจนเกินไป ต้องอบรมสั่งสอนให้ลูกเป็นคนดี ไม่แย่งชิงของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง และให้พอใจในสิ่งที่ตนเองมี)

กิจกรรมนี้สร้างเสริมทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ด้านการร่วมมือทำงานเป็นทีม

๖. นักเรียนทำใบงานที่ ๑๙ เรื่อง เดินทางท่องโลกอิเหนา ตอน ศีกกะหมังกุหนิง แล้วร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง

๗. นักเรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอด ได้ว่า

- บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกกะหมังกุหนิง : กองทัพทั้งสองรบกัน, สังคามาระตารบ ฆ่าวิหยาสะก่าตาย, อิเหนารบ ฆ่าท้าวกะหมังกุหนิงตาย, ระตูปาหยังกับประหมั่นยอมแพ้อิเหนา กล่าวถึงเหตุการณ์การรบระหว่างฝ่ายวงศ์เทวัญและฝ่ายท้าวกะหมังกุหนิง ผลการรบปรากฏว่า ฝ่ายท้าวกะหมังกุหนิงเป็นฝ่ายพ่ายแพ้และเสียชีวิตในการรบ โดยในเนื้อเรื่องตอนนี้ได้สะท้อนวัฒนธรรม ค่านิยม และความเชื่อของสังคมไทยในด้านการให้ความเคารพแก่ผู้อาวุโสกว่า การพึ่งพาอาศัยช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และบทบาทหน้าที่ของผู้หญิงในสมัยก่อน รวมทั้งยังสะท้อนข้อคิดจากการกระทำของตัวละครต่าง ๆ การเรียนรู้บทละครจะทำให้ นักเรียนเห็นแนวคิด ความเชื่อของผู้คนในอดีต เกิดความเข้าใจและรับรู้ถึงอารมณ์จากการอ่านวรรณคดี และมองเห็นข้อคิดที่สะท้อนจากการกระทำของตัวละครต่าง ๆ ที่อยู่ในเรื่อง

๙. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๒. แบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ O-NET : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๓. แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

๑๐. การประเมินการเรียนรู้

๑. ประเมินความรู้ เรื่อง บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง : กองทัพทั้งสองรบกัน, สังคามาระตารบฆ่าวิหยาสะก่าตาย, อิเหนารบ ฆ่าท้าวกะหมังกุหนิงตาย, ระตูปาหยังกับประหมัน ยอมแพ้อิเหนา (K) ด้วยแบบทดสอบ
๒. ประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม (P) ด้วยแบบประเมิน
๓. ประเมินใบงาน เรื่อง เดินทางท่องโลกอิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง (P) ด้วยแบบประเมิน
๔. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านซื่อสัตย์สุจริต มุ่งมั่นในการทำงาน และรักความเป็นไทย (A) ด้วยแบบประเมิน

๑๑. แบบประเมินตามสภาพจริง (Rubrics)

แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
กระบวนการทำงานกลุ่ม	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน และมีการชี้แจงเป้าหมายการทำงาน มีการปฏิบัติงานร่วมกัน อย่างร่วมมือร่วมใจ พร้อมกับการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจนและ ปฏิบัติงานร่วมกัน แต่ไม่มีการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาท เฉพาะหัวหน้า ไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจน ปฏิบัติงานร่วมกัน ไม่ครบทุกคน	ไม่มีการกำหนด บทบาทสมาชิก และไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย สมาชิก ต่างคนต่างทำงาน

แบบประเมินใบงาน เรื่อง เดินทางท่องโลกอิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
วิเคราะห์และ วิจารณ์เนื้อเรื่องบท ละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง	วิเคราะห์และวิจารณ์ เนื้อเรื่องบทละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง ตามหลักการวิจารณ์ เบื้องต้นได้ถูกต้อง เหมาะสมทั้งหมด และสามารถตอบ คำถามได้อย่างมี เหตุผล	วิเคราะห์และวิจารณ์ เนื้อเรื่องบทละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง ตามหลักการวิจารณ์ เบื้องต้นได้ถูกต้อง เกือบทั้งหมด และ สามารถตอบคำถาม ได้อย่าง มีเหตุผล	วิเคราะห์และวิจารณ์ เนื้อเรื่องบทละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง ตามหลักการวิจารณ์ เบื้องต้นได้ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ และ สามารถตอบคำถาม ได้อย่าง มีเหตุผล	วิเคราะห์และวิจารณ์ เนื้อเรื่องบทละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง ตามหลักการวิจารณ์ เบื้องต้นได้เพียง บางส่วน ต้องมีครู คอยแนะนำเพิ่มเติม

ใบงานที่ ๑๙ เรื่อง เดินทางท่องโลกอิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

วันที่_____เดือน_____พ.ศ._____
ชื่อ_____เลขที่_____ชั้น_____

ได้_____คะแนน
คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

นักเรียนวิเคราะห์เนื้อเรื่องบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง โดยตอบคำถามต่อไปนี้

๑. แก่นของเรื่องของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง คืออะไร

๒. สังคมระตามีความเกี่ยวข้องกับอิเหนาอย่างไร และมีความสำคัญอย่างไรในเรื่อง

๓. หากนักเรียนเป็นท้าวกะหมังกุหนิงจะตัดสินใจไปทำศึกกับเมืองดาหาหรือไม่ เพราะเหตุใด

๔. นักเรียนคิดว่าตัวละครใดที่ทำให้เกิดศึกชิงนางบุษบา เพราะเหตุใด

๕. นักเรียนคิดว่าควรทำอย่างไรจึงจะไม่เกิดเหตุสึกขิงนางขึ้น

๖. ควรใช้หลักธรรมใดเพื่อยับยั้งไม่ให้เกิดศึกในครั้งนี้

๗. เพราะเหตุใดจึงควรใช้หลักธรรมดังกล่าว อธิบายให้ชัดเจน

๘. คำประพันธ์ที่ขีดเส้นใต้สอดคล้องกับสำนวนไทยใด หมายถึงอะไร

สตรีใดในพิภพจบแดน

ด้วยไฟรักให้เกินพิกตร

ไม่มีใครได้แค้นเหมือนอกข้า

จะมีแต่เวทนาเป็นเนืองนิตย์

๙. คำประพันธ์ต่อไปนี้ สะท้อนให้เห็นลักษณะนิสัยใดของตัวละคร

หวังเป็นเกือกทองรองบาทา	พระผู้วงศ์เทวาอันปรากฏ
จะขอพระบุตรมียศ	ให้โอรสข้าน้อยดั่งจินดา

๑๐. คำประพันธ์ต่อไปนี้ สะท้อนบุคลิกภาพหรือลักษณะนิสัยของตัวละครอย่างไร อธิบายให้ชัดเจน

ในลักษณอักษรสารา	ว่าระตูหมันหย่าเป็นผู้ใหญ่
มีราชธิดายาใจ	แกลั้งให้แต่งตัวไว้วัยชาย
จนลูกเราร้างคู่ตุนาหงัน	ไปหลงรักผูกพันมั่นหมาย
จะให้ชิงผัวเขาเอาแต่ตาย	ช่างไม่อายไพร่ฟ้าประชาชน
บัดนี้ศึกประชิดติดดาหา	กิจจาถือแจ้งทุกแห่งหน
เสียงานการวิวาห์จลาจล	ต่างคนต่างข้องหมองใจ
การสงครามครั้งนี้มีไปช่วย	ยังเห็นชอบด้วยหรือไฉน
จะตัดวงศ์ตัดญาติให้ขาดไป	ก็ตามแต่น้ำใจจะเห็นดี

เฉลยใบงานที่ ๑๙ เรื่อง เดินทางท่องโลกอิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

วันที่_____เดือน_____พ.ศ._____
ชื่อ_____เลขที่_____ชั้น_____

ได้_____คะแนน
คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

นักเรียนวิเคราะห์เนื้อเรื่องบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง โดยตอบคำถามต่อไปนี้
(ตัวอย่างคำตอบ)

๑. แก่นของเรื่องของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง คืออะไร

(ความรักโดยปราศจากเหตุผลอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความโศกได้ ดังเช่นความรักของ
ท้าวกะหมังกุหนิงที่มีต่อพระราชโอรส ทำให้เกิดศึกชิงนางจนตนเองและพระราชโอรสสวรรคต)

๒. สังคมระตามีความเกี่ยวข้องกับอิเหนาอย่างไร และมีความสำคัญอย่างไรในเรื่อง

(สังคมระตามีพระอนุชาของนางมาหยารัศมี ซึ่งเป็นมเหสีอีกองค์หนึ่งของอิเหนา
และสังคมระตาเป็นผู้ที่สังหารวิฑยาสะกั)

๓. หากนักเรียนเป็นท้าวกะหมังกุหนิงจะตัดสินใจไปทำศึกกับเมืองดาหาหรือไม่ เพราะเหตุใด

(ไม่ทำ เพราะจุดประสงค์ในการทำสงครามเพื่อชิงนางบุษบา เป็นเหตุผลส่วนตัวที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์
ต่อชาติบ้านเมือง และเมืองของตนเป็นเพียงเมืองเล็ก ๆ ย่อมไม่มีทางชนะเมืองใหญ่ ๆ ได้แน่นอน
และหากแพ้ก็จะก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนในเมือง ต้องสูญเสียไพร่พลจากการทำ
ศึกสงคราม)

๔. นักเรียนคิดว่าตัวละครใดที่ทำให้เกิดศึกชิงนางบุษบา เพราะเหตุใด

(อิเหนา เพราะอิเหนาเป็นฝ่ายถอนหมั้นนางบุษบาและไปอยู่กับนางจินตะหราที่เมืองหมันหย้า
หากอิเหนาแต่งงานกับนางบุษบาตั้งแต่วัยแรกก็อาจไม่เกิดเรื่องวุ่นวายนี้ขึ้น)

๕. นักเรียนคิดว่าควรทำอะไรจึงจะไม่เกิดเหตุศึกชิงนางขึ้น

(ท้าวกะหมิงกฤษณ์ควรทำความเข้าใจกับวิหยาสะก่าว่านางบุษบามีคู่หมั้นแล้ว ควรหักห้ามใจ
ไม่ควรจะไปทำศึกสงครามเพราะจะมีแต่เหลร้ายตามมา)

๖. ควรใช้หลักธรรมใดเพื่อยับยั้งไม่ให้เกิดศึกในครั้งนี้

(ควรใช้หลักธรรมพราวาส ๔ ซึ่งเป็นหลักธรรมสำหรับผู้ครองเรือน)

๗. เพราะเหตุใดจึงควรใช้หลักธรรมดังกล่าว อธิบายให้ชัดเจน

(เพราะหลักธรรมพราวาส ๔ ประกอบด้วย

- สังฆะ คือ การมีความเชื่อตรงต่อกัน ถ้าอิเหนารู้อยู่แล้วว่ามีนางบุษบาเป็นคู่หมั้นก็ควรมีความซื่อสัตย์และซื่อตรงกับนาง ถ้าไม่ได้รับนางควรบอกตรง ๆ ไม่ควรไปรักกับนางจินตะหราแล้วค่อยมาถอนหมั้นกับนางบุษบา
- ทมะ คือ การรู้จักข่มจิตของตน ไม่หุนหันพลันแล่น ถ้าท้าวกะหมิงกฤษณ์ไม่ไปทำศึกสงครามเพื่อค่าทำนวยและค่าทดแทนของพระอนุชา ก็จะไม่ถูกสังหาร
- ขันติ คือ ความอดทน ให้อภัย ถ้าท้าวกะหมิงกฤษณ์ให้อภัยที่ท้าวดาหามียกนางบุษบาให้วิหยาสะก่า ก็จะไม่เกิดศึกครั้งนี้
- จาคะ คือ การเสียสละ ถ้าวิหยาสะก่ามีความเสียสละ ไม่เอาแต่ใจตนเอง ยอมเสียสละให้

๘. คำประพันธ์ที่ขีดเส้นใต้สอดคล้องกับสำนวนไทยใด หมายถึงอะไร

สตรีใดในพิภพจวนแดน
ด้วยไฟรักให้เกินพิกตร

ไม่มีใครได้แค้นเหมือนอกข้า
จะมีแต่เวทนาเป็นเนืองนิตย์

(ไฟสูงเกินศักดิ์ หมายถึง หวังสิ่งที่ไม่เป็นฐานะของตน)

๙. คำประพันธ์ต่อไปนี้ สะท้อนให้เห็นลักษณะนิสัยใดของตัวละคร

หวังเป็นเกือกทองรองบาทา
จะขอพระบุตรมียศ

พระผู้วงศ์เทวาอันปรากฏ
ให้โอรสข้าน้อยดั่งจินดา

(สะท้อนให้เห็นนิสัยอ่อนน้อมถ่อมตนของท้าวกะหมังกุหนิง)

๑๐. คำประพันธ์ต่อไปนี้ สะท้อนบุคลิกภาพหรือลักษณะนิสัยของตัวละครอย่างไร อธิบายให้ชัดเจน

ในลักษณอักษรสารา
มีราชธิดายาใจ
จนลูกเราร้างคู่ตุนาหงัน
จะให้ชิงผัวเขาเอาเด็ดตาย
บัดนี้ศึกประชิดติดดาหา
เสียงานการวิวาห์จลาจล
การสงครามครั้งนี้มีไปช่วย
จะตัดวงศ์ตัดญาติให้ขาดไป

ว่าระตูหมันหย่าเป็นผู้ใหญ่
แกลังให้แต่งตัวไว้วัยชาย
ไปหลงรักผูกพันมั่นหมาย
ช่างไม่อายไพร่ฟ้าประชาชน
กิจจาถือแฉ่งทุกแห่งหน
ต่างคนต่างข้องหมองใจ
ยังเห็นชอบด้วยหรือไฉน
ก็ตามแต่น้ำใจจะเห็นดี

(- เป็นคนตรงไปตรงมา ใช้คำพูดที่ตรงไปตรงมา ไม่ต้องตีความ แสดงให้เห็นถึงอารมณ์โกรธ เช่น
วรรคที่ว่า แกลังให้แต่งตัวไว้วัยชาย

- เป็นคนรักพวกพ้อง ท้าวกระป็นมีความกังวลและเป็นห่วงเมืองดาหาของท้าวดาหา ซึ่งเป็น
พระอนุชาของตน ต้องการให้ท้าวหมันหย่าส่งกองทัพไปช่วยเมืองดาหา

- เป็นคนเด็ดขาด เพราะหากท้าวหมันหย่าไม่ยกทัพไปช่วยเมืองดาหาหรือไม่ยอมให้อิเหนาไปช่วย
ก็จะตัดญาติหักท้าว)

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ _____
(_____)

ตำแหน่ง _____

บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

ครูผู้สอน _____

(นางสาวพรนภา แก้วอรุณ)

วันที่บันทึก _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗
เรื่อง อ่านแล้วคิด พินิจคุณค่า

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๓ วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

ตัวชี้วัดปลายทาง

-

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- อธิบายคุณค่าด้านวรรณศิลป์จากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิงได้ (K)
- เขียนแผนผังความคิดคุณค่าจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิงได้ (P)
- ปฏิบัติตามกติกาที่กำหนดไว้ในชั้นเรียน (A)
- อนุรักษ์ภาษาไทยในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติ (A)

๓. สารสำคัญ

บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง ปรากฏคุณค่าที่สำคัญทั้งหมด ๓ ด้าน ได้แก่

ด้านเนื้อหา โครงเรื่อง มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสู้รบ การจัดเตรียมทัพ ตัวละคร การแสดงความรู้สึกของตัวละคร มีปมขัดแย้งที่น่าติดตาม

ด้านวรรณศิลป์ ประกอบด้วย การเล่นเสียงสัมผัส การใช้ถ้อยคำ และการใช้โวหารภาพพจน์ การใช้คำที่แสดงจินตภาพ รสทางวรรณคดีไทย

ด้านสังคมและวัฒนธรรม ความเชื่อเรื่องโหราศาสตร์ การทำนายดวงชะตา ฤกษ์ยามในการจัดขบวนทัพในยามทำศึกสงคราม สะท้อนวัฒนธรรมการกินหมากของคนไทยในยุคนั้น สะท้อนวัฒนธรรมการต้อนรับแขก การสะท้อนวิถีชีวิต วัฒนธรรมของชาว-มลายูและไทยสอดแทรกในเรื่องได้อย่างแนบเนียน การเรียนรู้บทละครจะให้นักเรียนเห็นถึงคุณค่าที่ปรากฏอยู่ภายในเรื่องสามารถวิเคราะห์ ประเมินคุณค่าจากเรื่อง และนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

๔. สารการเรียนรู้

คุณค่าจากบทละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
 - ๑.๑ ทักษะการอ่าน
 - ๑.๒ ทักษะการเขียน
 - ๑.๓ ทักษะการฟัง การดู และการพูด
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา
๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ซื่อสัตย์สุจริต
๒. มุ่งมั่นในการทำงาน
๓. รักความเป็นไทย

๗. คำถามสำคัญ

นักเรียนสรุปเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง ได้อย่างไร

๘. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps

ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้ (Processing)

๑. นักเรียนสรุปเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง ได้อย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ ท้าวกะหมังกุหนิงได้ส่งพระราชสาส์นไปขออนางบุษบาให้กับวิหยาสะก้า แต่ท้าวดาหายกนางให้ไม่ได้ เพราะได้ยกนางให้จระก่าไปแล้ว จึงทำให้ท้าวกะหมังกุหนิงโกรธ ยกทัพมาตีเมืองดาหา ท้าวกูเรเป็นซึ่งเป็นพ่อของอิเหนาได้ส่งสารไปเรียกตัวอิเหนาจากเมืองหมันหย้า อิเหนาจำใจมาช่วยรบและรบชนะในที่สุด ท้าวกะหมังกุหนิงตายพร้อมกับวิหยาสะก้า)

๒. นักเรียนพิจารณาแนวทางการประเมินค่าวรรณคดีจากบทวิเคราะห์ แล้วร่วมกันวิเคราะห์ว่า บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง สะท้อนคุณค่าในด้านใดบ้าง พร้อมทั้งยกตัวอย่างคำประพันธ์ประกอบการอธิบาย

๒.๑ คุณค่าด้านแนวคิด

(ตัวอย่างคำตอบ แนวคิดหลักของบทละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง คือ ความรักของพ่อที่มีต่อลูก คือ ท้าวกะหมังกุหนิงกับวิหยาสะก้า ส่วนแนวคิดรอง เช่น ความรักของพี่น้องระหว่างท้าวดาหา ท้าวกูเรเป็น ท้ากาทอง และท้าวสิงหัดสำหรับ รวมถึงการมีความกล้าหาญของตัวละคร)

๒.๒ คุณค่าด้านเนื้อหา

(ตัวอย่างคำตอบ บทละครเรื่องอิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง เนื้อหาโดยมากเกี่ยวกับการทำศึกสงครามทั้งการเตรียมทัพ การปะทะกัน ตลอดจนการเสียชีวิตของผู้ที่ทำการศึกสงคราม

ปมขัดแย้งของตัวละครทำให้เนื้อเรื่องน่าติดตาม และถ้อยคำของตัวละครสามารถสะท้อนให้เห็นลักษณะนิสัยของตัวละครอย่างชัดเจน ดังคำประพันธ์ที่ว่า

ผิดก็ทำสงครามดูตามที

เคราะห์ดีก็จะได้ดังไผ่ผืน

พี่ดังพุกษาพานวัน

จะอาศัยเพราะลูกเหมือนกล่าวมา

จากคำประพันธ์แสดงให้เห็นว่า ท้าวกะหมังกุหนิงมีความรักต่อลูกมากแม้ว่าจะต้องเสียชีวิตก็ยอมทำศึกเพื่อให้ลูกได้บุษยามาครอง)

๒.๓ คุณค่าด้านวรรณศิลป์

(ตัวอย่างคำตอบ

การเล่นเสียงสัมผัส เช่น

ทองกรแก้วกิ่งพริ้งพราย ชำรงค์เรือนรายพลอยเพชร

จากคำประพันธ์มีการเล่นเสียงสัมผัสพยัญชนะ ได้แก่ กร-แก้ว-กิ่ง พริ้ง-พราย รงค์-เรือน-ราย

ฉลององค์ไหมดม่วงดวงระยับ เจียรบาดคาคดทับสลัปสี่

จากคำประพันธ์มีการเล่นเสียงสัมผัสสระ ได้แก่ ม่วง-ดวง บาด-คาคด ทับ-สลัป

การเล่นคำ เช่น
นกแก้วจับแก้วพาที เหมือนแก้วพี่ทั้งสามสั่งความมา
จากคำประพันธ์ปรากฏการเล่นคำ คำว่า แก้ว ซึ่ง แก้ว คำแรกหมายถึง นกชนิดหนึ่ง คำที่สอง
หมายถึง ต้นแก้ว คำที่สามหมายถึง นางอันเป็นที่รัก

การใช้โวหารภาพพจน์ เช่น อุปมา เช่น
แล้วว่อนิจจาความรัก พี่งประจักษ์ดังสายน้ำไหล
ตั้งแต่จะเชี่ยวชาญเป็นเกลียวไป ที่ไหนเลยจะไหลคืนมา
จากคำประพันธ์เป็นการเปรียบเทียบความรักเหมือนกับสายน้ำที่ไม่มีวันไหลย้อนกลับ ซึ่งหมายถึง
ความรักของอิเหนาที่มีต่อจินตะหรา เมื่ออิเหนาต้องเดินทางไปเมืองดาหาก้อาจหมดรักตนหรือเปลี่ยนใจ
ไปรักบุษบาแทน)

๒.๔ คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม
(ตัวอย่างคำตอบ บทละครเรื่องอิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง สะท้อนวัฒนธรรมการต้อนรับแขก
ให้เห็นวิถีชีวิต วัฒนธรรมของชาว-มลายูและไทยสอดแทรกในเรื่องได้อย่างแนบเนียน การเรียนรู้บทละคร
จะทำให้นักเรียนเห็นถึงคุณค่าที่ปรากฏอยู่ในเรื่อง สามารถวิเคราะห์ ประเมินคุณค่าจากเรื่อง และนำไป
ปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังคำประพันธ์ว่า

บัดนั้น	ตะหมังรับสั่งไล่เกศี
ก้มเกล้ากราบงามสามที	มากะเกณฑ์ตามมีพจมาน
จัดเครื่องแห่แหนต่างต่าง	ตามอย่างเคยรับราชสาร
ครั้นเสร็จพร้อมกันมีทันนาน	ให้เจ้าพนักงานรีบไป

ความเชื่อเรื่องการรบ เช่น การจัดกระบวนทัพตามตำราพิชัยสงคราม การเคลื่อนทัพ การทำพิธี
ตัดไม้ข่มนาม พิธีโขนทวาร ดังคำประพันธ์ว่า

พอได้ศุภฤกษ์กลิ่นหม้อ	ประโคมศึกก็ก้องท้องสนาม
บุโรหิตฟันไม้ข่มนาม	ทำตามตำราพิชัยยุทธ
ทัพหน้าทัพหลวงทัพหลัง	พร้อมพรุ่งตั้งให้อึงอุตม์
ทหารโบกธงทองกระบี่ครุฑ	ฝรั่งจุดปืนใหญ่ให้สัญญาณ
ชีพ่อก่เบิกโขนทวาร	โหมอ่านอาคมคาถา
เสด็จทรงช้างที่นั่งหลังคา	คลาดเคลื่อนโยธาทุกหมวดกอง)

๓. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม แต่ละกลุ่มแข่งขันกันค้นหาและวิเคราะห์วรรณคดีไทย
ทั้ง ๔ ที่ปรากฏในคำประพันธ์ โดยยกตัวอย่างคำประพันธ์ประกอบ พร้อมทั้งอธิบายวรรณคดีที่ปรากฏ
จากคำประพันธ์นั้น ดังนี้

- เสาวรถนี้
- นารีปราโมทย์

- พิโรธวาทัง
- สัลลาปิงคพิสัย

(ตัวอย่างคำตอบ)

- เสาวรจนี

ทนต์แดงดั่งแสงทับทิม

เพริศพริ้มเพรารับกับขนง

เกศاپลายงอนงามทรง

เอาจศรพัดไม้ขัดตา

บทประพันธ์นี้พรรณนาให้เกิดจินตภาพ โดยกล่าวว่า ฟันมีแสงแวววาวสีแดงราวกับแสงของทับทิม
สวยงามรับกับคิ้ว และมีปลายเส้นเกศาทรงงาม อีกทั้งทรวดทรงองค์เอยก็สมส่วนงดงามเป็นอย่างนัก

- นารีปราโมทย์

เมื่อนั้น

พระสุริยวงศ์เทวัญอุสฺสหายา

โลมนางพลางกล่าววาจา

จงผินมาพาทีกับพี่ชาย

ซึ่งสัญญาว่าไว้กับนวลน้อง

จะครองครองไมตรีไม่หนีหน่าย

มิได้แกลังกลอกกลับอภิปราย

อย่าสงกว่าจะวายคล้ายรัก

บทประพันธ์นี้เป็นตอนที่โอหนาแสดงความรัก โดยยืนยันคำสัญญารักที่เคยให้ไว้กับนางจินตะหรา
ว่าจะครองคู่กันไม่จำหาย สิ่งที่เคยพูดนั้นยังมั่นคงดังเดิม อย่าสงสัยไปเลยว่าจะคล้ายรักจากนาง

- พิโรธวาทัง

เมื่อนั้น

ท้าวกะหมังกุหนิงนเรนทร์สุร

ได้ฟังทั้งสองพูดพล

ให้อาตุรเดือดใจดังไฟฟ้า

จึงบัญชาตรัสด้วยขัดเคือง

ดูตุเจ้าเมืองดาหา

เราอ่อนจ้อขอไปในสารา

แต่ว่าจะรับไว้ก็ไม่มี

ถึงจรงมากล่าวนางไว้

จะได้ยกให้เขาก่อนก็ควรที่

จะโอภาปราศรัยมาให้ได้

นี้สัดตไมตรีให้ขาดทาง

เราก็เรื่องฤทธาศักดาเดช

อาณาจักรนครศกกว้างขวาง

จำต้องมีมานะไม่ละวาง

จะชิงนางบุษบาลาวันย์

แม้มิได้สมคิดดังจิตปอง

ไม่คืนครองกรุงไกรโอศวรรย์

จะสงครามตามตติตพัน

ไปกว่าชีวันจะบรรลีย์)

บทประพันธ์นี้เป็นตอนที่ท้าวกะหมังกุหนิงโกรธท้าวดาหามากที่ปฏิเสธการส่งนางบุษบาให้กับ
วิหยาสะก่าอย่างไม่รักษาไมตรี

• สลลปปคพคคคค

อ้าวว่าพระองค์ผู้ทรงยศ
สงครามทุกครั้งแต่หลังมา
ครั้งนี้ควรหรือมาพินาศ
เพราะรักบุตรสุดสวาทแสนทวี
อนิจจาวิหยาสะก่าเอ๋ย
เสียแรงเรื่องฤทธิมีกำลัง
ตั้งแต่นั้นไปไม่เห็นหน้า
สองกษัตริย์กำสรดชบเซา

พระเกียรติปรากฏในแหล่งหล้า
ไม่เคยอัปราแถมไพร
เบาจิตคิดประมาทไม่พอที่
จะตัดทานภูมิไม่เชื่อฟัง
เวรสิ่งใดเลยแต่หนหลัง
มาอวดวายุซึ่งแต่ยังเยาว์
กลับคืนพาราจะเจียบเหงา
ให้ละห้อยสร้อยเศร้าวิญญาน์

คำประพันธ์ข้างต้นเป็นตอนที่พระอนุชาของท้าวเกษมมั่งกุหนิง คือ ระบุพาทย์และระบุประหม่น
กล่าวอาลัยอาวรณ์ท้าวเกษมมั่งกุหนิงและวิหยาสะก่าที่ต้องมาตายในสนามรบ ซึ่งแสดงให้เห็น
อารมณ์โศกเศร้าเสียใจของตัวละคร

๔. นักเรียนทำใบงานที่ ๒๐ เรื่อง คุณค่าด้านวรรณศิลป์ของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมั่งกุหนิง
แล้วร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง

๕. นักเรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอด ได้ว่า

- คุณค่าที่สำคัญของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมั่งกุหนิง มีทั้งด้านเนื้อหา
ด้านวรรณศิลป์ และด้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ ประเมินคุณค่าจากเรื่อง
และนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

ขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ (Applying and Constructing the Knowledge)

๖. นักเรียนแบ่งกลุ่ม แต่ละกลุ่มร่วมกันออกแบบแผนภาพโครงเรื่องบทละครเรื่อง อิเหนา
ตอน ศีกะหมั่งกุหนิง แล้วร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของผลงานในชั้นเรียน

กิจกรรมนี้สร้างเสริมทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ด้านการร่วมมือทำงานเป็นทีม

๗. นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่เข้าใจเป็นความรู้ร่วมกัน ดังนี้

- บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมั่งกุหนิง ปรากฏคุณค่าที่สำคัญทั้งหมด ๓ ด้าน ได้แก่
ด้านเนื้อหา มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสู้รบ การจัดเตรียมทัพ การแสดงความรู้สึกของตัวละคร มีปมขัดแย้ง
ที่น่าติดตาม ด้านวรรณศิลป์ ประกอบด้วยการเล่นเสียงสัมผัส การเล่นคำ และการใช้โวหารภาพพจน์
และด้านสังคมและวัฒนธรรม คือ การสะท้อนวิถีชีวิต วัฒนธรรมของชาว-มลายูและไทยสอดแทรกในเรื่องได้
อย่างแนบเนียน การเรียนรู้บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมั่งกุหนิง จะทำให้นักเรียนเห็นถึงคุณค่าที่
ปรากฏอยู่ในเรื่อง สามารถวิเคราะห์ ประเมินคุณค่าจากเรื่อง และนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

ขั้นสื่อสารและนำเสนอ (Applying the Communication Skill)

๘. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอแผนภาพโครงเรื่องบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง ที่กลุ่มของตนเองได้จัดทำ

กิจกรรมนี้สร้างเสริมทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ด้านการสื่อสาร

๙. นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปเกี่ยวกับวิธีการทำงานให้เห็นการคิดเชิงระบบและวิธีการทำงานที่มีแบบแผน

ขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่าบริการสังคมและจิตสาธารณะ (Self-Regulating)

๑๐. นักเรียนนำแผนภาพโครงเรื่องบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง ไปเผยแพร่ในพื้นที่ต่าง ๆ โดยสร้างสรรค์ให้เข้าใจง่ายและน่าสนใจ อาจใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการออกแบบ

๑๑. นักเรียนประเมินตนเอง โดยเขียนแสดงความรู้สึกหลังการเรียนรู้และหลังการทำกิจกรรมในประเด็นต่อไปนี้

- สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในวันนี้คืออะไร
- นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมในกลุ่มมากน้อยเพียงใด
- เพื่อนนักเรียนในกลุ่มมีส่วนร่วมกิจกรรมในกลุ่มมากน้อยเพียงใด
- นักเรียนพึงพอใจกับการเรียนในวันนี้หรือไม่ เพียงใด
- นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้นี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคมทั่วไปได้อย่างไร

จากนั้นแลกเปลี่ยนตรวจสอบขั้นตอนการทำงานทุกขั้นตอนว่าจะเพิ่มคุณค่าไปสู่สังคม เกิดประโยชน์ต่อสังคมให้มากขึ้นกว่าเดิมในขั้นตอนใดบ้าง สำหรับการทำงานในครั้งต่อไป

๙. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๒. แบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ O-NET : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๓. แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

๑๐. การประเมินการเรียนรู้

๑. ประเมินความรู้ เรื่อง คุณค่าจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง (K) ด้วยแบบทดสอบ
๒. ประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม (P) ด้วยแบบประเมิน
๓. ประเมินใบงานเรื่อง คุณค่าด้านวรรณศิลป์ของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง (P) ด้วยแบบประเมิน
๔. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านซื่อสัตย์สุจริต มุ่งมั่นในการทำงาน และรักความเป็นไทย (A) ด้วยแบบประเมิน

๑๑. แบบประเมินตามสภาพจริง (Rubrics)

แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
กระบวนการทำงานกลุ่ม	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน และมีการชี้แจงเป้าหมายการทำงาน มีการปฏิบัติงานร่วมกัน อย่างร่วมมือร่วมใจ พร้อมกับการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจนและ ปฏิบัติงานร่วมกัน แต่ไม่มีการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทเฉพาะหัวหน้า ไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจน ปฏิบัติงานร่วมกัน ไม่ครบทุกคน	ไม่มีการกำหนดบทบาทสมาชิก และไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย สมาชิกต่างคนต่างทำงาน

แบบประเมินใบงาน เรื่อง คุณค่าด้านวรรณศิลป์ของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง	วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของบทละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง ได้ถูกต้องทั้งหมด เกิดความคิด สร้างสรรค์นำไปต่อยอด ในชีวิตประจำวันได้	วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของบทละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง ได้ถูกต้องเกือบทั้งหมด เกิดความคิด สร้างสรรค์นำไปต่อยอด	วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของบทละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ เกิดความคิด สร้างสรรค์นำไปต่อยอด	วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของบทละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง ได้บ้าง โดยครูเป็นผู้แนะนำเพิ่มเติม เกิดความคิดสร้างสรรค์นำไปต่อยอดในชีวิตประจำวันได้

		ในชีวิตประจำวันได้	ในชีวิตประจำวันได้	
--	--	--------------------	--------------------	--

ใบงานที่ ๒๐ เรื่อง คุณค่าด้านวรรณศิลป์ของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____
ชื่อ _____ เลขที่ _____ ชั้น _____

ได้ _____ คะแนน
คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

นักเรียนวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์ของคำประพันธ์ที่กำหนด

๑.

อันกรุงไกรไศศุรย์ทั้งสอง
ขอพำนักพักพิงพระเดชา

จะเป็นทองแผ่นเดียวในวันหน้า
ไปกว่าชีวันจะบรรลัย

ปรากฏการใช้ถ้อยคำ _____

๒.

พระเชษฐาให้สารไปก็ครั้ง
จนสลัดตัดการวิวาห์

เขายังไม่จากหมั้นหย่า
ศีกติดพาราก็เพราะใคร

ปรากฏการใช้ถ้อยคำ _____

๓.

เห็นงามอยู่แล้วฤทธานรัก
มาพลอยได้ความผิดด้วยนัคนดา

เจ้าหาญหักไม่ฟังคำข้า
เมื่อกระนั้นจะว่าประการใด

ปรากฏการใช้ถ้อยคำ _____

๔.

กรุงกษัตริย์ขอขึ้นกันบร้อย
ดังหิ้งห้อยจะแข่งแสงอาทิตย์

เราเป็นเมืองน้อยกระจิริด
เห็นผิกระบอบโบราณมา

ปรากฏการใช้ภาพพจน์ _____

๕.

ม้ารถขจรกรรมครั้นครั้น
บัดนี้มาตั้งอยู่เนินทราย

ดังเสียงคลื่นในสมุทรไม่ขาดสาย
ที่ชายทุ่งกับป่าต่อกัน

ปรากฏการใช้ภาพพจน์ _____

๖.

หลบหลีกไวว่องป้องกัน
ปะทะแทงแสร้างทำลำทับ

ผัดผันหันออกกลอกกลับ
อย่างกระหยับรุกไล่ไม่ได้ยัง

ปรากฏการใช้คำแสดงจินตภาพ _____

๗.

ทนต์แดงดั่งแสงทับทิม
เกศาปลายอนงามทรง

เพริศพริ้มเพรารับกับขนง
เอวองค์สารพัดไม่ขัดตา

ปรากฏรสวรรณคดี _____

๘.

ครั้นออกมานอกนคเรศ
เหลียวหลังตั้งตาดูเวียงชัย

พระทรงเดชเส้าสรว้อยละห้อยให้
หยุดยั้งวันหวนถึงกัลยา

ปรากฏรสวรรณคดี _____

๙.

มาตรแมนเสียเมืองดาหา
ซึ่งเกิดศึกสาเหตุเภทภัย

จะพลอยอายขายหน้าฤหาไม่
ก็เพราะใครทำความไว้งามพักตร์

ปรากฏรสวรรณคดี _____

๑๐.

อนิจจาวิหยาสะกำเอ๋ย
เสียแรงเรื่องฤทธิมีกำลัง
ตั้งแต่นี้ไปไม่เห็นหน้า
สองกษัตริย์กำสรดชบเซา

เวรสิ่งใดเลยแต่หนหลัง
มาอดวายชีวิ้งแต่ยังเยาว์
กลับคืนพาราจะเจียบเหงา
ให้ละห้อยสรว้อยเส้าวิญญูณ์

ปรากฏรสวรรณคดี _____

เฉลยใบงานที่ ๒๐ เรื่อง คุณค่าด้านวรรณศิลป์ของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ตีกระหมังกุหนิง

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____
ชื่อ _____ เลขที่ _____ ชั้น _____

ได้ _____ คะแนน
คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

นักเรียนวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์ของคำประพันธ์ที่กำหนด

๑. อันกรุงไกรไธสุรย์ทั้งสอง จะเป็นทองแผ่นเดียวในวันหน้า
 ขอพำนักพักพึ่งพระเดชา ไปกว่าชีวันจะบรรลัย

ปรากฏการใช้ถ้อยคำ _____ (การใช้สำนวนไทย)

๒. พระเชษฐาให้สารไปกี่ครั้ง เขายังไม่จากหมั้นหย่า
 จนสลัดตัดการวิวาห์ ศึกติดพาราก็เพราะใคร

ปรากฏการใช้ถ้อยคำ _____ (ใช้คำถามเชิงวาทศิลป์/ปฏิบัติ)

๓. เห็นงามอยู่แล้วฤทธานรัก เจ้าหาญหักไม่ฟังคำซ้ำ
 มาพลอยได้ความผิดด้วยนัลดดา เมื่อกระนั้นจะว่าประการใด

ปรากฏการใช้ถ้อยคำ _____ (ใช้คำถามเชิงวาทศิลป์/ปฏิบัติ)

๔. กรุงกษัตริย์ขอขึ้นกันับร้อย เราเป็นเมืองน้อยกระจิริด
 ดังหิ้งห้อยจะแข่งแสงอาทิตย์ เห็นผิตรบอบโบราณมา

ปรากฏการใช้ภาพพจน์ _____ (อุปมา)

๕. ม้ารถขกรรมครันครัน ดังเสียงคลื่นในสมุทรไม่ขาดสาย
 บัดนี้มาตั้งอยู่เนินทราย ที่ชายทุ่งกับป่าต่อกัน

ปรากฏการใช้ภาพพจน์ _____ (อุปมา)

๖.

หลบหลีกไว้องป้องกัน
ปะทะแทงแสรงทำล่ำทำ

ผัดผันหันออกกลอกกลับ
อย่างกระหัยบุรกไล่มิได้ยั้ง

ปรากฏการใช้คำแสดงจินตภาพ (การเคลื่อนไหว)

๗.

ทนต์แดงดั่งแสงทับทิม
เกศาปลายอนงามทรง

เพริศพริ้มเพรารับกับขนง
เอาจศักรพัดไม้ขัดตา

ปรากฏสวรรณคดี (เสาวรจนี)

๘.

ครั้นออกมาอนอกนครเศ
เหลียวหลังตั้งตาดูเวียงชัย

พระทรงเดชเศร้าวสรว้อยละห้อยให้
หญัทยัหวันหวันถึงกัลยา

ปรากฏสวรรณคดี (สัลลาปคพิสัย)

๙.

มาตรแม่นเสียเมืองดาหา
ซึ่งเกิดศึกสาเหตุเกทภัย

จะพลอยอายขายหน้าฤหาไม่
ก็เพราะใครทำความไว้งามพัคตร

ปรากฏสวรรณคดี (พิโรธวาทัง)

๑๐.

อนิจจาวิหยาสะกำเอ๋ย
เสียแรงเรื่องฤทธิมีกำลัง
ตั้งแต่นี้ไปไม่เห็นหน้า
สองกษัตริย์กำสรดซบเซา

เวรสิ่งใดเลยแต่หนหลัง
มาอดววยชีวังแต่ยังเยาว์
กลับคืนพาราจะเจียบเหงา
ให้ละห้อยสรว้อยเศร้าววิญญณ์

ปรากฏสวรรณคดี (สัลลาปคพิสัย)

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ _____
(_____)

ตำแหน่ง _____

บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

ครูผู้สอน _____

(นางสาวพรนภา แก้วอรุณ)

วันที่บันทึก _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘
เรื่อง สะท้อนคิด บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๔ สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดปลายทาง

-

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- อธิบายข้อคิดที่ได้รับจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิงได้ (K)
- สร้างสรรค์ชิ้นงานประยุกต์ใช้ความรู้จากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิงได้ (P)
- ปฏิบัติตามกติกาที่กำหนดไว้ในชั้นเรียน (A)

๓. สารสำคัญ

บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง มีแนวคิดและเนื้อหาที่แสดงให้เห็นถึงความรักของพ่อที่มีต่อลูก แม้ว่าความรักนั้นจะนำมาซึ่งภัยต่อตนเองและคนรอบข้างก็ตาม นอกจากนี้เนื้อหายังสอดแทรกคุณค่าด้านวรรณศิลป์ และคุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการรับรู้วัฒนธรรมของชาว-มลายูอย่างชัดเจน บทละครเรื่อง อิเหนา จึงเป็นวรรณคดีมรดกที่ควรค่าแก่การศึกษา และเป็นแบบอย่างในการแต่งคำประพันธ์ที่ดี รวมถึงสามารถนำข้อคิดจากเรื่องมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

๔. สารการเรียนรู้

ข้อคิดจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
 - ๑.๑ ทักษะการอ่าน
 - ๑.๒ ทักษะการเขียน
 - ๑.๓ ทักษะการฟัง การดู และการพูด
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา
๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ซื่อสัตย์สุจริต
๒. มุ่งมั่นในการทำงาน
๓. รักความเป็นไทย

๗. คำถามสำคัญ

บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง ให้ข้อคิดที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

๘. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps

ขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ (Applying and Constructing the Knowledge)

๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๒๑ เรื่อง การสรุปข้อคิดจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง
๒. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม แต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาสำคัญของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง แล้วร่วมกันวิเคราะห์เนื้อเรื่อง สาเหตุ ผลกระทบ และแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อให้เรื่องจบอย่างสันติและไม่เกิดการสูญเสีย รวมทั้งเปรียบเทียบกับปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยร่วมกันออกแบบสร้างสรรค์ผลงานการนำเสนอในลักษณะของ Infographic

กิจกรรมนี้สร้างเสริมทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ด้านการร่วมมือทำงานเป็นทีม

๓. นักเรียนร่วมกันอภิปราย โดยตอบคำถามสำคัญ ดังนี้
 - บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง ให้ข้อคิดที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ การมีความเสียสละ ไม่เอาแต่ใจตนเอง รู้จักเสียสละเพื่อผู้อื่น)

๔. นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่เข้าใจเป็นความรู้ร่วมกัน ดังนี้
 - บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง มีแนวคิดและเนื้อหาที่แสดงให้เห็นถึงความรักของพ่อที่มีต่อลูก แม้ว่าความรักนั้นจะนำมาซึ่งภัยต่อตนเองและคนรอบข้างก็ตาม นอกจากนี้เนื้อหายังสอดแทรกคุณค่าด้านวรรณศิลป์ และคุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการรับวัฒนธรรมของชาวมาลายูอย่างชัดเจน บทละครเรื่อง อิเหนา จึงเป็นวรรณคดีมรดกที่ควรค่าแก่การศึกษา และเป็นแบบอย่างในการแต่งคำประพันธ์ที่ดี รวมถึงสามารถนำข้อคิดจากเรื่องมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

ขั้นสื่อสารและนำเสนอ (Applying the Communication Skill)

๕. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ Infographic ผลการวิเคราะห์สาเหตุ ผลกระทบและแนวทางการแก้ปัญหาของเรื่อง และการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับปัญหาในปัจจุบันและวิธีการแก้ปัญหา

กิจกรรมนี้สร้างเสริมทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ด้านการสื่อสาร

๖. นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปเกี่ยวกับวิธีการทำงานให้เห็นการคิดเชิงระบบและวิธีการทำงานที่มีแบบแผน

ขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่าบริการสังคมและจิตสาธารณะ (Self-Regulating)

๗. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจาก Infographic ไปเผยแพร่บนเว็บไซต์หรือสื่อสังคมออนไลน์ หรือเขียนบทความวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมบนเว็บไซต์หรือสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อนำเสนอแนวคิดที่มีต่อการศึกษาวรรณคดีเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง เพื่อเผยแพร่ภูมิปัญญาทางภาษาของไทย และวรรณคดีอันเป็นสมบัติของชาติไทย

๘. นักเรียนประเมินตนเอง โดยเขียนแสดงความรู้สึกหลังการเรียนรู้และหลังการทำกิจกรรมในประเด็นต่อไปนี้

- สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในวันนี้คืออะไร
- นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมในกลุ่มมากน้อยเพียงใด
- เพื่อนนักเรียนในกลุ่มมีส่วนร่วมกิจกรรมในกลุ่มมากน้อยเพียงใด
- นักเรียนพึงพอใจกับการเรียนในวันนี้หรือไม่ เพียงใด
- นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้นี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคมทั่วไปได้อย่างไร

จากนั้นแลกเปลี่ยนตรวจสอบขั้นตอนการทำงานทุกขั้นตอนว่าจะเพิ่มคุณค่าไปสู่สังคม เกิดประโยชน์ต่อสังคมให้มากขึ้นกว่าเดิมในขั้นตอนใดบ้าง สำหรับการทำงานในครั้งต่อไป

๙. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๒. แบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ O-NET : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๓. แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

๑๐. การประเมินการเรียนรู้

๑. ประเมินความรู้ เรื่อง ข้อคิดจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง (K) ด้วยแบบทดสอบ
๒. ประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม (P) ด้วยแบบประเมิน
๓. ประเมินใบงาน เรื่อง การสรุปข้อคิดจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง (P) ด้วยแบบประเมิน
๔. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านซื่อสัตย์สุจริต มุ่งมั่นในการทำงาน และรักความเป็นไทย (A) ด้วยแบบประเมิน

๑๑. แบบประเมินตามสภาพจริง (Rubrics)

แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
กระบวนการทำงานกลุ่ม	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน และมีการชี้แจงเป้าหมายการทำงาน มีการปฏิบัติงานร่วมกัน อย่างร่วมมือร่วมใจ พร้อมกับการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจนและ ปฏิบัติงานร่วมกัน แต่ไม่มีการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทเฉพาะหัวหน้า ไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจน ปฏิบัติงานร่วมกัน ไม่ครบทุกคน	ไม่มีการกำหนดบทบาทสมาชิก และไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย สมาชิกต่างคนต่างทำงาน

แบบประเมินใบงาน เรื่อง การสรุปข้อคิดจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
การสรุปข้อคิดจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง	สรุปข้อคิดจากบทละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง โดยออกแบบผลงาน ได้ถูกต้อง ตรงประเด็น มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถนำไปปรับใช้ได้ในชีวิตจริง	สรุปข้อคิดจากบทละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง โดยออกแบบผลงาน ได้ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่ มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถนำไปปรับใช้ได้ในชีวิตจริง	สรุปข้อคิดจากบทละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง โดยออกแบบผลงาน ได้ถูกต้องเพียงบางส่วน มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถนำไปปรับใช้ได้ในชีวิตจริง	สรุปข้อคิดจากบทละคร เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง โดยออกแบบผลงาน ได้โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำ และสามารถนำไปปรับใช้ได้ในชีวิตจริง

ใบงานที่ ๒๑ เรื่อง การสรุปข้อคิดจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

วันที่_____เดือน_____พ.ศ._____
ชื่อ_____เลขที่_____ชั้น_____

ได้_____คะแนน
คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

นักเรียนสรุปข้อคิดที่ได้จากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง ๑ ข้อคิด พร้อมทั้งวิเคราะห์ การนำข้อคิดนั้นไปใช้ในชีวิตจริง ว่าถ้าไม่ปฏิบัติจะเกิดผลอย่างไร ถ้าปฏิบัติจะเกิดผลอย่างไร และเสนอ แนวทางการปฏิบัติ โดยเขียนลงในแผนภาพความคิด

ข้อคิด	ถ้าไม่ปฏิบัติ	ถ้าปฏิบัติ
	ผลที่เกิดขึ้น ผลต่อตนเอง_____ _____ _____ ผลต่อสังคม_____ _____ _____	ผลที่เกิดขึ้น ผลต่อตนเอง_____ _____ _____ ผลต่อสังคม_____ _____ _____
แนวทางการปฏิบัติ _____ _____ _____		

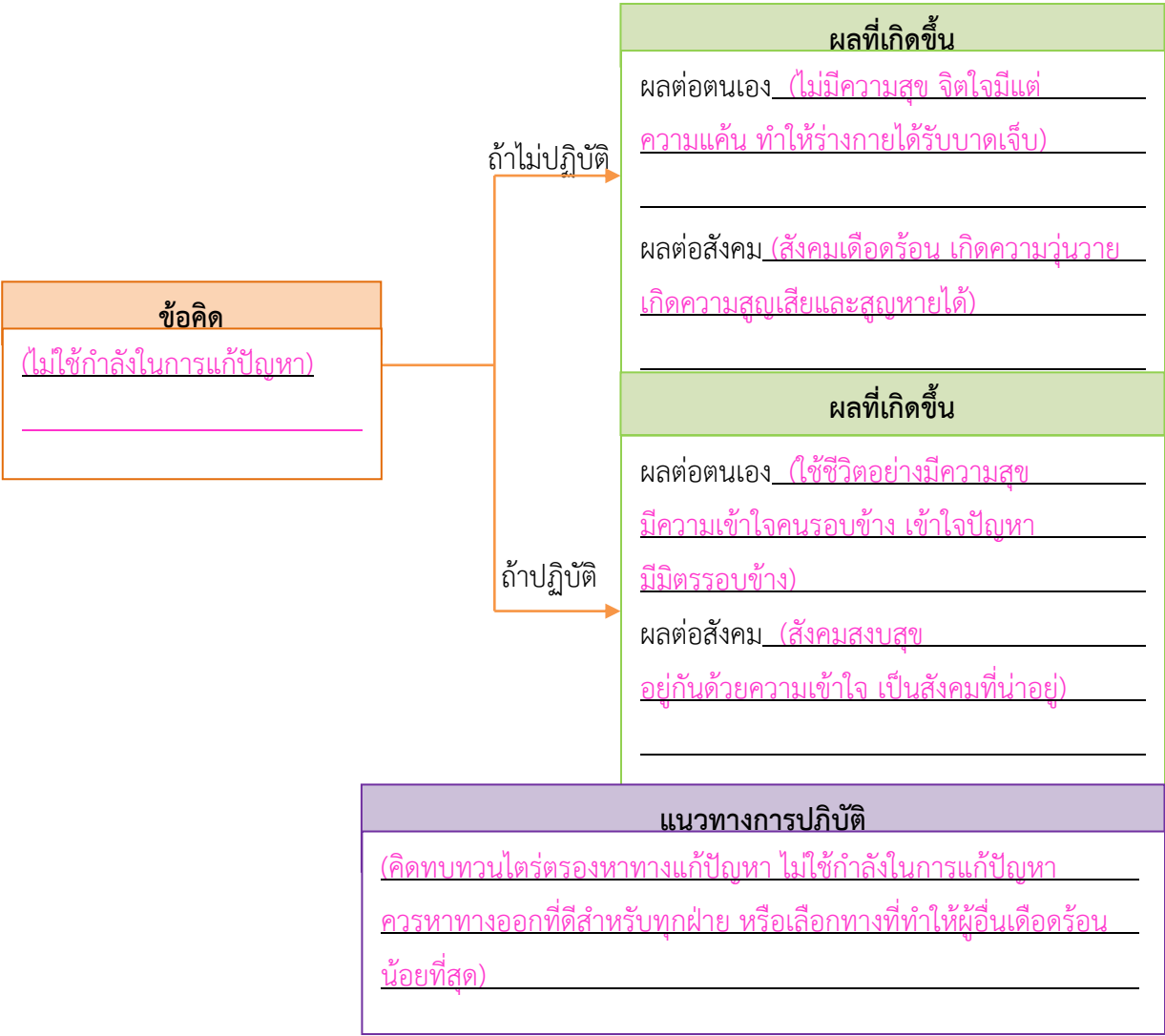
เฉลยใบงานที่ ๒๑ เรื่อง การสรุปข้อคิดจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

วันที่_____เดือน_____พ.ศ._____
ชื่อ_____เลขที่_____ชั้น_____

ได้_____คะแนน
คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

นักเรียนสรุปข้อคิดที่ได้จากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง ๑ ข้อคิด พร้อมทั้งวิเคราะห์

การนำข้อคิดนั้นไปใช้ในชีวิตจริง ว่าถ้าไม่ปฏิบัติจะเกิดผลอย่างไร ถ้าปฏิบัติจะเกิดผลอย่างไร และเสนอ
แนวทางการปฏิบัติ โดยเขียนลงในแผนภาพความคิด (ตัวอย่างคำตอบ)

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ _____

(_____)

ตำแหน่ง _____

บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

ครูผู้สอน _____

(นางสาวพรนภา แก้วอรุณ)

วันที่บันทึก _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙
เรื่อง บทอาชยานจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

-

ตัวชี้วัดปลายทาง

ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๖ ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาชยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิง

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- อธิบายคุณค่าของบทอาชยานจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิงได้ (K)
- ท่องจำบทอาชยานจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิงได้ (P)
- มีความรับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับมอบหมาย (A)

๓. สาระสำคัญ

บทละครเรื่อง อิเหนา เป็นบทละครที่ได้รับการยกย่องจากวรรณคดีสโมสรว่าเป็นยอดของละครรำที่เพียบพร้อมด้วยสุนทรียภาพทั้งด้านนาฏศิลป์และวรรณศิลป์ ซึ่งบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง มีบทประพันธ์ที่สำคัญเป็นบทอาชยานสำหรับการท่องจำ บทอาชยานดังกล่าวเป็นบทประพันธ์ที่มีความไพเราะและปรากฏความงามทางด้านวรรณศิลป์ การเรียนรู้บทอาชยานจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง จะทำให้นักเรียนทราบถึงวิธีการท่องบทประพันธ์แบบทำนองเสนาะ และมองเห็นความงามและคุณค่าของบทประพันธ์จากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

๔. สารการเรียนรู้

การท่องเที่ยวจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกกะหมังกุหนิง

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
 - ๑.๑ ทักษะการอ่าน
 - ๑.๒ ทักษะการเขียน
 - ๑.๓ ทักษะการฟัง การดู และการพูด
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา
๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ใฝ่เรียนรู้
๒. มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. คำถามสำคัญ

บทอาชยานจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกกะหมังกุหนิง ปรากฏความงามทางด้านวรรณศิลป์อย่างไร

๘. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps

ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล (Gathering)

๑. นักเรียนร่วมกันอ่านบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง แล้วร่วมกันศึกษาคำศัพท์ยากจากเรื่อง โดยศึกษาการอ่านคำและความหมายของคำเหล่านั้นจากพจนานุกรม

๒. นักเรียนร่วมกันอ่านบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ตีកะหมิงกຸหนิง โดยอ่านแบบปกติ และเว้นจังหวะการอ่านตามลักษณะคำประพันธ์ประเภทบทร้อยกรอง

๓. นักเรียนฟังตัวอย่างการอ่านบทร้อยกรองบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศึกกะหมั่งกู่หนิงจากครู แล้วร่วมกันอ่านเป็นบทร้อยกรองให้เสียงดังชัดเจนและพร้อมเพรียงกัน

ขั้นตอนที่ 2: ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้ (Processing)

๔. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น โดยตอบคำถาม ดังนี้

- บทอาขยานจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกกะหมิงกุหนิง ปรากฏความงามทางด้านวรรณศิลป์อย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกกะหมังกุหนิง เป็นบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย ทำนองฉันทนาประณีต ใช้ถ้อยคำที่ไพเราะ และยังประกอบด้วยขนบของการละคร ซึ่งจะต้องมีบทพรรณนาแบบต่าง ๆ เช่น บทสรรเสริญเครื่อง บทชมโฉม บทชมธรรมชาติ บทชมกระบวนการทอและกระบวนการ)

๕. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม แต่ละกลุ่มร่วมกันระดมความคิดเกี่ยวกับวิธีการท่องเที่ยว
 บธอาขยาน ที่ช่วยให้อัดจำได้แม่นยำและเกิดความไพเราะ แล้วเลือกวิธีนั้นมาร่วมกันฝึกซ้อมการท่องเที่ยว
 บธอาขยานบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ตีកะหมิงกຸหนิง

๖. นักเรียนร่วมกันฝึกฝนอ่านบทประพันธ์เป็นทำนองเสนาะ จากนั้นวิเคราะห์การใช้วรรณศิลป์จากบทอาขยานที่อ่าน ดังนี้

ว่าพลางทางชมคนานก	โผนผูกจับไม้อิงมี
เบญจวรรณจับวัลย์ชาติ	เหมือนวันพี่ไกลสามสุดามา
นางนวลจับนางนวลนอน	เหมือนพี่แนบนวลสมรจินตะหรา
จากพรากจับจากจํารรจา	เหมือนจากนางสการะวาตี
แขกเต้าจับเต้าร้างร้อง	เหมือนร้างห้องมาหยาธรีศรี
นกแก้วจับแก้วพาที	เหมือนแก้วพี่ทั้งสามสั่งความมา
ตระเวนไพรร้อนร้องตระเวนไพร	เหมือนเวรใดให้นิราศเสนาหา
เคঁาโหมงจับโหมงอยู่เอยกา	เหมือนพี่นั้บโหมงมาเมื่อไกลนาง
คับแคจับแคสั่นโศขเดียว	เหมือนเปล่าเปลี่ยวคับใจในไพรกว้าง
ชมวิหคนกไม้ไปตามทาง	คะนิงนางพลางรีบโยธี

นางอันเป็นที่รักก็จะพรรณนาถึงความรักที่มีต่อนาง)

๗. นักเรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอด ได้ว่า

- บทอาขยานจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง เป็นบทอาขยานที่มีความไพเราะ สะท้อนคุณค่าทางด้านวรรณศิลป์ คือ การเล่นคำ มีการใช้คำพ้องเสียงระหว่างชื่อนั้มนั้และชื่อนก ซึ่งทำให้เห็นถึงความสามารถของกวี นอกจากนี้ยังเป็นการพรรณนาถึงความรักในลักษณะของกลอนนิราศด้วย

ขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ (Applying and Constructing the Knowledge)

๘. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม แต่ละกลุ่มร่วมกันฝึกฝนอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ จากบทอาขยานบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง และครูทำหน้าที่แนะนำช่วยเหลือให้แต่ละกลุ่มสามารถท่องบทอาขยานได้อย่างถูกต้อง

๙. นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่เข้าใจเป็นความรู้ร่วมกัน ดังนี้

- อิเหนา เป็นบทละครที่ได้รับการยกย่องจากวรรณคดีสโมสรว่าเป็นยอดของละครรำที่เพียบพร้อมด้วยสุนทรียภาพทั้งด้านนาฏศิลป์และวรรณศิลป์ ซึ่งบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง มีบทประพันธ์ที่สำคัญเป็นบทอาขยานสำหรับการท่องจำ บทอาขยานดังกล่าวเป็นบทประพันธ์ที่มีความไพเราะและปรากฏความงามทางด้านวรรณศิลป์ การเรียนรู้บทอาขยานจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง จะทำให้นักเรียนทราบถึงวิธีการท่องบทประพันธ์แบบทำนองเสนาะ และมองเห็นความงามและคุณค่าของบทประพันธ์จากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง

ขั้นสื่อสารและนำเสนอ (Applying the Communication Skill)

๑๐. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาท่องจำบทอาขยานจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง หน้าชั้นเรียน เพื่อน ๆ กลุ่มอื่นร่วมกันประเมินการท่องจำบทอาขยานตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดร่วมกัน

กิจกรรมนี้สร้างเสริมทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ด้านการสื่อสารและการร่วมมือทำงานเป็นทีม

๑๑. นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปเกี่ยวกับวิธีการทำงานให้เห็นการคิดเชิงระบบและวิธีการทำงานที่มีแบบแผน

ขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่าบริการสังคมและจิตสาธารณะ (Self-Regulating)

๑๒. นักเรียนและครูร่วมกันประเมินการท่องจำบทอาขยาน โดยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดี และจุดที่ควรปรับปรุงในการท่องจำบทอาขยาน เพื่อนำไปพัฒนาให้ดีขึ้น

๑๓. นักเรียนนำบทอาขยานของบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง ไปอ่านทำนองเสนาะ ในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น วันภาษาไทยแห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ เพื่อให้ผู้ฟัง เห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมไทย หรือบันทึกเสียงนำไปเปิดให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็นฟัง

๑๔. นักเรียนประเมินตนเอง โดยเขียนแสดงความรู้สึกลังการเรียนและหลังการทำกิจกรรม ในประเด็นต่อไปนี้

- สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในวันนี้คืออะไร
- นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมในกลุ่มมากน้อยเพียงใด
- เพื่อนนักเรียนในกลุ่มมีส่วนร่วมกิจกรรมในกลุ่มมากน้อยเพียงใด
- นักเรียนพึงพอใจกับการเรียนในวันนี้หรือไม่ เพียงใด
- นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้นี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคมทั่วไปได้อย่างไร

จากนั้นแลกเปลี่ยนตรวจสอบขั้นตอนการทำงานทุกขั้นตอนว่าจะเพิ่มคุณค่าไปสู่สังคม เกิดประโยชน์ต่อสังคมให้มากขึ้นกว่าเดิมในขั้นตอนใดบ้าง สำหรับการทำงานในครั้งต่อไป

๙. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๒. แบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ O-NET : วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๓. แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

๑๐. การประเมินการเรียนรู้

๑. ประเมินความรู้ เรื่อง การท่องบทอาขยานจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง (K) ด้วยแบบทดสอบ
๒. ประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม (P) ด้วยแบบประเมิน
๓. ประเมินกิจกรรม การท่องบทอาขยานจากบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง (P) ด้วยแบบประเมิน
๔. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน (A) ด้วยแบบประเมิน

๑๑. แบบประเมินตามสภาพจริง (Rubrics)

แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
กระบวนการทำงานกลุ่ม	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน และมีการชี้แจงเป้าหมายการทำงาน มีการปฏิบัติงานร่วมกัน อย่างร่วมมือร่วมใจ พร้อมกับการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทสมาชิกชัดเจน มีการชี้แจงเป้าหมายอย่างชัดเจนและ ปฏิบัติงานร่วมกัน แต่ไม่มีการประเมินเป็นระยะ ๆ	มีการกำหนดบทบาทเฉพาะหัวหน้า ไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย อย่างชัดเจน ปฏิบัติงานร่วมกัน ไม่ครบทุกคน	ไม่มีการกำหนดบทบาทสมาชิก และไม่มีการชี้แจงเป้าหมาย สมาชิกต่างคนต่างทำงาน

แบบประเมินกิจกรรม การท่องบทอาขยานบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

รายการการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
การท่องบทอาขยานบทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง	ท่องจำบทอาขยานได้ถูกต้องทั้งหมด เว้นวรรคตอนได้ ถูกต้อง ใช้น้ำเสียงได้ สอดคล้องและเหมาะสมกับบทประพันธ์	ท่องจำบทอาขยานได้ถูกต้อง มีจุดผิดไม่เกิน ๒ จุด เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง ใช้น้ำเสียงได้สอดคล้อง และเหมาะสมกับบทประพันธ์ เป็นส่วนใหญ่	ท่องจำบทอาขยานได้ถูกต้อง มีจุดผิดไม่เกิน ๓ จุด เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง ใช้น้ำเสียงได้สอดคล้อง และเหมาะสมกับบทประพันธ์ เป็นบางส่วน	ท่องจำบทอาขยานได้ถูกต้อง มีจุดผิดมากกว่า ๔ จุดขึ้นไป เว้นวรรคตอนได้ ถูกต้อง ใช้น้ำเสียงได้ สอดคล้องและเหมาะสมกับบทประพันธ์ เป็นส่วนน้อย

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ _____
(_____)

ตำแหน่ง _____

บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

ครูผู้สอน _____

(นางสาวพรนภา แก้วอรุณ)

วันที่บันทึก _____